

DPN 5750

Title : शांख्यायन तन्त्र ŚAMKHYĀYANA TANTRA

Run. No. 6441

Cat. No.

Micro. No.

Subject तन्त्र Tantra

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 35X13.5

Folios 39

Lines (in a page) 10

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thyasaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

ॐ नमो गौडपादे ॥ मध्ये सुधाब्धि-मालि मण्डप रत्न वैद्यां, सिंहासनेषु गतां परिपीतवर्षां ॥

इति श्री षड्विद्यागमे शांख्यायन तन्त्रे त्रुणसिंहा पट्टः ॥

0 cms.

5

10

15

20

30

25

15

10

5

0

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

40

शाखायन
तन्त्रम्
रमाथ

१७० नमो गणेशाय ॥ मध्ये सुधास्त्रिमणिमण्डपपरतवेद्यां सिंहासने परिगतां परिपीतवर्णां ॥ पीतांबरभूषणा
 ल्यविभूषितां गी. देवीं नजामिधृतमुद्गरवैरिजिह्वां ॥ १॥ ॥ औं च मे दन उवाच ॥ कैलाशशिखरासीनं गोरीवामांगस
 स्थितां ॥ भारतीपतिवल्मीकं शेषसंमलमीश्वरं ॥ २॥ अष्टदिक्पालकेशास्थविद्येशसूक्तसेवितं ॥ भैरवासूक्तं देवं
 मातृमातुलवेष्टितं ॥ ३॥ मरुपाशुपताक्रांतं प्रथमैकादतं विभुं ॥ नत्वाकुत्वाकुमारश्च इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४॥ चापच
 र्यासुनिपुणो ब्रह्मचर्याभयंकरेः ॥ नानामाणविनं चैव जेतुमिच्छामि राक्षसं ॥ ५॥ तस्योपायं च तद्विद्यां वद मे करुणाकरः
 पुत्रो हंतवशिषोहि कृपापुत्रो हि मे वच ॥ ६॥ ॥ इश्वर उवाच ॥ साधुसाधु मरुपाशुक्रौञ्चभेदनकोविदः ॥ ब्रह्मास्त्रेण
 विनाशत्रुसंहारं नमवेत्कलौ ॥ ७॥ तद्विद्यां च प्रवक्ष्यामि त्रिषु लोकेषु दुर्लभां ॥ षट्प्रयोगास्त्रये विद्या ॥ पुत्रो देयः शिरो देयं
 न देयस्य कस्यचित् ॥ ८॥ ब्रह्मस्त्रसंनिनीविद्या वगलाच कुमारक ॥ मन्त्रजीवने विद्या च प्राणिप्राणापहारक ॥ ९॥ षट्क
 र्माधारविद्या च एते पर्यायवाचकाः ॥ षट्प्रयोगास्त्रये विद्या ये विद्यागमभूषिता ॥ १०॥ तिरस्कृताखिला विद्या त्रिशक्ति
 मयमेव च ॥ संभनेन विनाशान्तिवैश्यं चैव तु न द्विना ॥ ११॥ मोहनाकर्षणं चैव विद्वेषोऽष्टनंतथा ॥ मारणं भ्रान्तिरुद्धे

गकीलनं च कुमारक ॥ १२॥ विद्या च वगलानाम्नी मुनिगुरुपुरातनं ॥ १३॥ विना च संनिनीविद्या न विद्या च प्रकाशते ॥ तस्मादे
 वमहाविद्या कमलासनजीवनं ॥ १४॥ परमजो नारदे विद्यां शांभ्वाय न मुनिं प्रति ॥ उपदेशक्रमेणैव उक्तवान् मेरुकंद
 रे ॥ १५॥ तेन देवी कथयन् कृतवानागमं तु वि। मूलमंत्रोपविद्याश्च श्रंगमंत्राश्च विलसताम् ॥ १६॥ प्रयोगं चोपसंहारं तदा रा
 धनतदुणां ॥ विसरे नोक्तवानस्मि वक्ष्ये न सर्वमादरात् ॥ १७॥ स्वमंत्ररक्षिणीविद्या स्वमंत्रफलदायिका ॥ स्वकीर्तिरक्षि
 णीविद्या शत्रुसंहारकारिणी ॥ १८॥ परविद्या हृदनच परयंत्रविराणां ॥ परमंत्रप्रयोगेण सदा विश्वं सकारकं ॥ १९॥ पर
 तुणानहरणं परकीर्तिविनाशनं ॥ परमंत्रप्रयोगं च सदा विश्वं सकारकं ॥ २०॥ ये वा मिजयमिहंति यवाजंतु क्षयंकलौ
 ये वा भस्मग्रे दुणां क्षयमिहंति मानवाः ॥ २१॥ ये हंति शान्तिकर्माणि वक्ष्यं संमोहनादिकं ॥ विद्वेषोऽष्टनंतं कपीति ने
 नोपायमिदं मनुः ॥ २२॥ संपत्सदायविधिना सतगुरोमुखतस्तथा ॥ उपदेशक्रमेणैव गृहीत्वा साधयेन्मनुः ॥ २३॥
 कुलाचारसमाशक्तो कुलमार्गेण पुत्रकं ॥ दीक्षाकुलगुरोयोगात् गृहीत्वा सुदुद्धिमान् ॥ २४॥ साधयेत्कुलमार्गेण तेन मंत्रं
 प्रयोजयेत् ॥ उपसंहारं तेन कर्त्तव्यं कुलयोगिना ॥ २५॥ सौभाग्यादिसमायुक्तं सदा नर्पणापूर्वकं ॥ सदा पूजो समायुक्तं

दिकथनं नाम द्वितीयः पटलः ॥२॥ ॥ लसत्कणककुण्डलोत्पलसितचरुगण्डस्थलां लसत्कणकचंपकधुतिसमानच
नां ॥ गदाहृतविपक्षकां करदिलोलजिह्वाचलां नमामिव गलामुखीदिमुखबाहु-मनस्तंभिनी ॥१॥ ॥ औश्रभेदन
च ॥ पूजाधारणयंत्रं सर्वमनुविशारदः ॥ अभिषेकविधिं तात वद मे कुरुणाकर ॥२॥ श्रीशिव उवाच ॥ आश्विने कार्ति-
कैव वैत्रमासिकुमारक ॥ कर्त्तव्यमाभिषेकं तु सततं सिद्धिं कांक्षिभिः ॥३॥ गुरोरवौ मगो बुद्धे वासरे च कुमारक ॥ मन्त्राभिषे-
कं कर्त्तव्यं सततं सिद्धिं कांक्षिभिः ॥४॥ रोहिण्यं श्रवणे चैव स्वाश्यां चैव विशाखयोः ॥ मन्त्राभिषेकं कर्त्तव्यं सद्यः सिद्धिं कर-
तुमि ॥५॥ एवं शुद्धदिने सम्यक् पूर्वाह्ने समुपाधितं ॥ स्नापयेत्तं च गव्येन ततश्चा मलकेन तु ॥६॥ ततः शिष्यं समानीत्वा
देवतासन्निधौ पुनः ॥ अशुतं प्रजपेत्तं त्रं गायत्री जपमाचरेत् ॥७॥ देवस्य शान्तनागे तु गोमयेनोपलेपितं ॥ रंगवत्यालि-
खे मंत्रं रक्तपीताशितैः ॥८॥ षोडशांगुलमानं तु लिखेद्विदुमन्यधीः ॥ ततोपरिलिखेद्दत्तं अक्षपत्रं तु शोभनं ॥
तु ॥ प्रियं कुशालिगोधूमचनकाटकमासयोः ॥ कुलस्थमुद्गनीवारक्रमान्मध्यादिविन्यसेत् ॥९॥ पुष्पं चैव चतुर्विंशत्यु-
त्तं कंधममेव च अक्षपत्रं कलसं मध्ये संस्थाप्य बुद्धिमान् ॥१०॥ अक्षपत्रेन्यसेत्तुत्र कलसाय कमादरात् ॥ आलितं

वासितं शुद्धं कलसं च समर्चयेत् ॥११॥ षोडशैरुपचारैस्तु शुवाद्यैश्चैव विन्यसेत् ॥ आपोवातेन पूर्येत नदीजलमकस्मपं ॥१२॥ नि-
क्षिपेन्नवभाण्डेषु नवरत्नान् कुमारक ॥ कस्तूरीचन्दनोपेतं नवभाण्डेषु निःक्षिपेत् ॥१३॥ मध्ये देवीं समावाह्य चिन्मयीं व-
गलामुखीं ॥ प्राणस्थापनमार्गेण केवलोक्तविधानतः ॥१४॥ वाणीं चैव रमां गौरीं सचीं स्वाहां च तिसृधा ॥ दुर्गाद्यां समं य-
क्षीं पूष्टीं चैवैव पत्रयोः ॥१५॥ अर्चयेत्पुर्ववत्पुत्रं केवलोक्तविधानतः ॥ नवीननवसंख्यां कवस्त्रेणैव तु वेष्टयेत् ॥१६॥ सु-
गन्धपत्रपुष्पादीन् विन्यसेत्कलसांतरे ॥ तत्र शिष्यं समानीत्वा अक्षिग्वरणा माचरेत् ॥१७॥ वेदवेदांगपारीनमक्षौ वाह-
णमादरात् ॥ शार्थयेत्पुष्पसंयुक्तं अर्चयेद्दत्तं नृपणैः ॥१८॥ शकुनादिषु प्रथमे कलमार्जनं ॥ लक्ष्मीसूक्तेन श्रीसूक्तेन द्वि-
तीयं कलसंतथा ॥२०॥ षोडशैरुपचारैस्तु नवीनयंकलसंतथा ॥ नारायणानुकारेण चतुर्थं कलसंतथा ॥२१॥ पंचवस्त्र-
मये मन्त्रैः पंचमं कलसंतथा ॥ षष्ठं चानस्य वारेण वस्त्रवल्याचसप्तमं ॥२२॥ अक्षमं कंठवले च मार्जयेत्तत्र कोविदः ॥
मध्यसंपूर्णं कलसं मूलमंत्रेण मार्जयेत् ॥२३॥ एवं च मार्जनं कृत्वा नवीनैर्वस्त्रनृपणैः ॥ अलंकृत्वा तु शिष्यं तं आनीय म-
ण्डपान्तरे ॥२४॥ वामांकोपरिविन्यस्य मूर्द्धि वा प्रायमादरात् ॥ एकैकं वा पुरश्चर्या मूलमनु कुमारकः ॥२५॥ सहिरण्यो

के पूर्व दशादिषा यपुत्रक ॥ स्वहृत्कमलमध्यस्थां विष्णोर्निर्मयं पुनः ॥ २६ ॥ शिष्यस्य हृदये वैव प्रविशतीति
 वयेत् ॥ तदा शिष्यस्तु संभाव्य गुरुं यत्नेन तोषयेत् ॥ २७ ॥ एवं मंत्राभिषेकं तु कुर्याद्दुस्सास्त्रविशया ॥ सद्यः सिद्धि
 र्भवेत्पुत्रपुरश्चर्या विना भूवि ॥ २८ ॥ ॥ इति षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ इति षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ इति षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ २९ ॥
 ॥ ३॥ ॥ पुष्पकोदधि मध्यं चोक्तं विलसत् रत्नो ज्योत्स्ना एतत्तु पौंसिंहासनं मौलिपातितरिपुप्रेतासनाभ्यासिनी ॥ स्वर्णं चोक्तं
 रपीडिता विवसनां धामाद्रदां विभुतीं सत्त्वां पश्यति तस्य यंति विलयां सद्यो वसवर्षदः ॥ १॥ ॥ कौश्लमेदन उवाच ॥
 गंगाधर नमस्तुभ्यं गौरीपति नमो नमः ॥ वस्त्रास्त्रमन्त्रसंध्याथ वद मे करुणाकर ॥ ॥ श्री उवाच ॥ मन्त्रसंध्यापये
 त्सम्यक् शिष्य गुरु रादरात् ॥ तदा रचं तु तन्मंत्रं मन्त्रसंध्या समाचरेत् ॥ ३॥ तन्मंत्रसंध्यां वक्ष्यामि शरजन्म समासनः
 तन्मन्त्रसंध्या विहीनस्य सध्वं तन्निष्फलं भवेत् ॥ ४॥ पंचांगविधिना स्नात्वा मन्त्रस्नानमनंतरं ॥ ततः स्नायादंगमंत्रैर्म
 लेनैव तु मार्जयेत् ॥ ५॥ धौतवस्त्रपरीधानं स्वगृहोक्तविधानतः ॥ नित्यकर्म समाप्याथ मन्त्रसंध्या समाचरेत् ॥ ६॥ अं
 कुशेनैव मुद्रायां सूर्यमण्डलं गजं लं ॥ आनयेत्तौ यमधो नु ध्यानयोगेन बुद्धिमान् ॥ ७॥ आवाहनी स्थापनी च सन्निरो

धनमतः परं सन्निरोधनमुदाच संमुखी प्रार्थनीतया ॥ ८॥ एतामुदाच्यत तोये दर्शयेत्साधकोत्तमः ॥ शोधयेदं कुशेनैव वा
 दौमतीकरणं ततः ॥ ९॥ तज्जलं वामचुलके गृहीत्वा साधकोत्तमः ॥ मूलेनैव त्रिधामं आ रूपं त्रं तुर्जं लिखेत् ॥ १०॥
 मध्ये एकाक्षरं मंत्रं वगलानां निपुत्रक ॥ वेदसंख्या मन्त्रवर्णान् सप्तपत्रैः क्रमां लिखेत् ॥ ११॥ अथ पत्रे च सवः
 स्मिन् लिखेत् मूलमनुं तथा ॥ पुनरेकाक्षरं मंत्रं त्रिसप्तमभि मन्त्रयेत् ॥ १२॥ तेन मूलेन सन्मार्थं मार्जनं क्रमतोर्भक ॥
 तन्मार्जनविधिं वक्ष्ये एकामुष्पिके पुच ॥ १३॥ त्रिधामं त्रिधा गृह्ये त्रिधा हन्ता निदेशये ॥ द्विधा पादेषु संमार्थं सौम्यक
 र्मस्य यं क्रमः ॥ १४॥ एवं च मार्जकं त्वा गाय आ वगलाख्या ॥ अथ त्रयं च निःक्षिप्य हृदि संभाव्य देवतां ॥ १५॥ मू
 लेन मंत्रितं तोयं त्रिवारं च त्रिधा क्षिपेत् ॥ एवं मेव त्रिकालं च मन्त्रसंध्या समाचरेत् ॥ १६॥ उपस्थानं त्रिकालस्य व
 क्षेहं कौश्लमेदन ॥ उपस्थानं विना संध्या निष्फलानां त्रसंशयः ॥ १७॥ गंभीरां च मन्त्रां स्वर्णं कांतिसमपुजां ॥
 चतुर्भुजां त्रिनयनां कमलासनसंस्थितां ॥ १८॥ दक्षिणे मुद्रं पाशां वामे जिह्वां च वज्रकं ॥ पीतांबरधरां सौम्यां
 दृढपीनपयोधरां ॥ १९॥ हेमकुण्डलभूषांगी पीतचन्द्रां कुशेनैव ॥ पीतवस्त्रां भूषांगी स्वर्णसिंहासने स्थि

नं

॥२०॥ एवं ध्यात्वा तु देवेशी प्रातः संध्यां समाचरेत् ॥ उपस्थानं प्रवक्ष्यामि मध्याह्नस्य कुमारक ॥ २१ ॥ इत्युक्तं
भरणमुग्रविप्रशमनं दारिद्र्यविनाशनं ॥ नृभृक्षं ननु कारणं मृगदुःखं चेतः समाकर्षणं ॥ सौभाग्ये कनिक
तनं समदृशो कारुण्यपूर्णेक्षणं ॥ विद्योद्यं वगले हरपतिदिनं कल्याणितुभ्यं नमः ॥ २२ ॥ एवं मध्याह्ने नोपास्तः
कुरु कर्मसु पुत्रक ॥ उपस्थानं चैव मेव कर्तव्यं विधिवत् ॥ २३ ॥ मातर्भजय मद्धि पक्षवदेने जिह्वां चलां
कीलयवाक्की मुदय मुदय सुधिसमशो मेतिं जसं नय ॥ शत्रूं वृणां या सुगदय गौरां गिपीतां वरे ॥ विद्योद्यं वग
ले हरं प्रतिदिनं कल्याणितुभ्यं नमः ॥ २४ ॥ सायमोपास्तिकर्तव्यं एव मेव कुमारक ॥ विद्युग्रहविनाशायै एवं
ध्यायेजगन्मयी ॥ २५ ॥ मन्त्रसंध्या विना मन्त्रं कोटि कोटि जपं तिष्ठे ॥ न न वेनो न सिद्धये नैत्रसिद्धि कुमारक ॥ २६ ॥
त्रिकालमाचरेत् संध्या उपस्थानं तथैव च ॥ सहस्रं च जपेत् त्रितयं सिद्धिं पाप्मापनो न वेत् ॥ २७ ॥ पूर्वोक्तविधिव
त्संध्यां कृत्वा चोत्तरं जपेत् ॥ यं यं वापि स्मरन्मन्त्रं तं तं माप्नोति निश्चितं ॥ २८ ॥ संध्या मंत्रेषु सर्वेषु श्रंगमेव कुमार
क ॥ न प्रसिद्धं संगृहीतं तस्मात्संध्या समाचरेत् ॥ इति षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ २९ ॥

पीतवस्त्रमदा दूष्णी समपीनपयोधरां ॥ चिंतयेद्भगलां देवीं सत्भनात्त्रादिदेवतां ॥ १ ॥ कौशभेदन उवाच ॥
नमोस्तु ते जगन्नाथ नमो हलितविग्रहा ॥ एकाक्षरी महाविद्यां वगलाख्यमहाप्रभो ॥ २ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ तत्त्व
देवाक्षरी बीजं तत्तमंत्रं जीवनं ॥ उत्तमं बीजं उत्तमं च मन्त्रसर्वार्थसाधनं ॥ ३ ॥ नाकामंत्रं पुमंत्रं वा बीजायं सर्व
सिद्धिदं निर्वीजमेव निर्वीर्यं शिवस्य वचनं यथा ॥ ४ ॥ तद्बीजो हारमनये सर्वसिद्धिप्रदायकं ॥ योजनं संप्रयो
गं च वक्षोहंतव पुत्रक ॥ ५ ॥ सांतांतां समायुक्तं चतुर्थं स्वरसंयुतं ॥ रेफाक्रांतं विन्दुयुतं बुद्ध्या त्रैकाक्षरं म
नुः ॥ ६ ॥ बुद्ध्या त्रैविध्यं दायं गायत्री समुदाहृतः ॥ देवता वगलानामशास्त्रिचिन्मय रूपिणी ॥ ७ ॥ लंबीजं बीजं
शक्तिश्च इकीलकमुदाहृतं ॥ त्वासविद्यां प्रवक्ष्यामि मन्त्रसिद्धिकरं नृणां ॥ ८ ॥ नृत्तमृद्धिततः कुर्यान्मातृभ्याम
शमाचरेत् ॥ पंचाक्षरं एव विन्यस्य तद्विधिं शृणु पुत्रक ॥ ९ ॥ नेत्रवाणपुनः पंच नवपंचरसाक्षरं ॥ विन्यसेदंगु
लीनिश्च पङ्क्तौ पुनथैव च ॥ १० ॥ वक्षोहंतं पञ्जरं मन्त्रं सिद्धिकरं नृणां ॥ वगला पूर्वतो रक्षो कामेयां च गधरी ॥ ११ ॥
पीतां वरीं दक्षिणे च स्तंभिनी चैव नैऋते ॥ जिह्वां कीलयधारे क्षेपश्चिमे सर्वदा मयी ॥ १२ ॥ वायव्ये च मद्यो नम

त्राकोवेचप्रभृतिनी॥ वृत्तास्त्रदेवनेशान्ये पाताले संनमातरा॥ १३॥ उर्ध्वरेखेन्महादेवी जिक्रा संनन
 कारिणी॥ एवं दशदिशोरक्षे हगलासर्वसिद्धिदा॥ १४॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा यत्किंचिज्जपमाचरेत्॥ तस्य
 संस्मरणे देवमातृकास्थानमो नय॥ १५॥ शत्रूणां संननं न वेत्॥ १५॥ सर्वे न्यासविधिं कृत्वा वगलामातृ
 कान्यसेत्॥ तन्मातृकां विधिं वक्ष्ये सागसारतरं तथा॥ १६॥ तारं च मातृकावर्णि वगलावीजमेव च॥ नमो
 इतेन च विन्यस्य मातृकास्थानमो नय॥ १७॥ ध्यानेन मंत्रसिद्धिः स्यात् ध्यानं सर्वार्थसाधनं॥ ध्यानं विना न
 वेत्तुको सिद्धसंज्ञोऽपि पुत्रक॥ १८॥ वादी मूकतिरितिः क्षितिपतिर्वैभानरः शीततिहुर्जनः सुजनतिः
 क्षिप्रानुगः स्वन्ति गेर्वीरवर्तिसर्वविजजडतितयंत्रिनायंत्रितं श्रीनित्ये वगलासुखी प्रतिदिनं कल्याणि
 तुभ्यं नमः॥ १९॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं तत्तल्लक्षं सुबुद्धिमान्॥ गुणैकै न संतर्प्य तद्दशं शं कुमारक॥ २०॥
 त्रिकोणकुण्डजुहुयाद्दक्षनिमोत्रते शुभे॥ हगारिकुसुमेनैव सूक्तं न जपेत्संयुतं॥ २१॥ बालाणामनोजयेत्तु
 तत्तल्लक्षं नुयुग्मकं॥ मन्त्रसिद्धिर्न वेत्तुत्र नान्यथा शिवभाषितं॥ २२॥ कुलमार्गक्रमेणैव वाममन्यर्थापुष्पिणी

क्रोधीशाम्पति ५

मन्त्रसिद्धिर्करं चैत सर्वदरिद्रनाशनं॥ २३॥ परमन्त्रपुणेगे पुनात कृत्तमचेटकैः॥ सद्यस्तंभनविद्या च वगला
 यानसंशयः॥ २४॥ ॥ इति षड्विंशतमे शंखायनतंत्रे शिवकुमारसंवादे रुकाक्षरमंत्रादिकथननामपं
 चमः पटलः॥ ५॥ ॥ याही ननेत्रां परिपूर्णां वक्रां पंचेन्द्रियलंभनचित्ररूपां॥ पीतां वगलां पिशितासनीसदा न
 जामिसंस्तनकारिणीमुदा॥ ॥ क्रौञ्चनेदन उवाच॥ नमो लोयोगिसंसेव्यममकारुणिकोत्तमः॥ रुकाक्षरीमहा
 मन्त्रपुणेगं वदंशकर॥ २॥ ॥ श्रीश्चर उवाच॥ उत्तमं कुण्डलहोमार्थं स्थंडिलं चैव मध्यमं॥ स्थण्डिलं न वि
 ना होमं निष्फलं न वतिकुवं॥ ३॥ षट्कोणां वा षट्कोणां च चतुर्कोणां कुमारक॥ त्रिविधं स्थंडिलं चैव वक्ष्ये हं कुरु
 मादुशत॥ ४॥ लक्ष्मीयान्तिस्तथापुष्टि विद्याविद्यानिवारणैः॥ चतुरश्रं कुण्डलं तत्र विन्यस्य शोधिते॥ ५॥ वशी
 करणसमो हेतुनिजोऽयं संग्रहः॥ कीर्तिकामस्तु जुहुयात् भगवत्कारचक्राङ्कं॥ ६॥ दशदिग्यस्तंभनेन दिव्ये गये
 स्तथैव च॥ त्रिकोणकुण्डजुहुयात् गुरुमार्गेण बुद्धिमान्॥ ७॥ विद्वेषोत्तु जुहुयात् वत्तले कृणुमेधमे॥ उवाच ने
 तु जुहुयात् भगवत्कारचक्राङ्कं॥ ८॥ मारणे वा षट्कोणां तु तत्तत्कर्मोत्सारतः॥ तत्तदुद्येन जुहुयात्

नत्तकुणोत्तमेन च ॥१॥ वक्षो हं स्थंडिले होम षट्कर्मेषु कुमारक ॥ जुहुयात्शांतिवर्धये पुंस्थण्डिले चतुस्त्रके ॥
विद्वेषोत्तमने च जुहुयादसूकोणके ॥ मारणोऽष्टने पुत्र षट्कोणेषु विधियते ॥११॥ प्रादेशं शत होमं च अ
रतिश्च सहस्रयोः ॥ हस्तं चायुत होमं च विहस्तं त्रयोहोमयोः ॥१२॥ गुणहस्तं कोटि होमे कुण्डनिम्नोन्नतं शुभं ॥
स्थंडिलस्य च वक्षामि सात्रिकोणस्य लक्षणं ॥१३॥ अरतिहस्तमात्रं च द्विरत्नं च द्विहस्तयोः ॥ शतं सहस्रमयुतं लक्ष
होमं स्वयंक्रमेः ॥१४॥ सर्वत्रैवोन्नतं पुत्र प्रादिशे स्थंडिलं क्रमं ॥ लक्षणां स्थण्डिलैः कुण्डैः नान्यनिष्कलं कृतं ॥१५॥ शांतिव
र्धये स्तंभनानि विद्वेषोऽष्टनंतथा ॥ मारणां तानि शंशंति षट्कर्मणि मणीषिणः ॥१६॥ नाना रोगैकं नृमै
श्वना नाचेटकमेव च ॥ विषभूतप्रयोगेषु निवासः शांतिमुच्यते ॥१७॥ वेद्यं जनानां सर्वेषां वात्सल्यं हृद्गतं स्मृतं ॥ तं न
नं रोधनं पुत्र सर्वकर्मेषु निश्चितं ॥१८॥ मन्त्रस्य कल होत्यन्ति विद्वेषाणामुदाहृतं ॥ चलबुद्धिर्कर्मणोऽष्टाष्टनामि
दं नुवि ॥१९॥ प्राणिणां प्राणहरां मारणं समुदाहृतं ॥ प्रत्येकमेवं वक्षामि होमयोगं नुनिश्चितं ॥२०॥ दूर्वा होम
त्रिमध्वर्तं जुहुयादयुतत्रयं ॥ रोगहर्त्री ग्रहादित्यस्यः शांति करं भवेत् ॥ समुत्तुकुसुमैराज्यं कृतं वाणा युतं तथा

॥२२॥ जुहुयात्रिशिकाले च त्र्यंशं संमोहनं भवेत् ॥ विभीतस्तु समिद्धिर्बलकरं जैर्वाजमेव च ॥२३॥ नेत्रायुतेन कृतेन पुत्रं संम
नं परमं मतं ॥ निवार्कपत्रहोमेण निवर्तते लेन मिश्रितं ॥२४॥ नेत्रायुतेन विद्वेषं भवेत्पाषाणशोरपि ॥ उलूककाकयोः
पत्रं वाणासुतमखाणुले ॥२५॥ जुहुयात्ततो रात्रौ मये दुष्टाटनं भवेत् ॥ तिलतैलसमायुक्तं शाल्मलीकुसुमं तथा ॥२६॥
लक्ष्मिमेकं कृते रात्रौ प्रेताग्नौ प्रेतकानने ॥ नग्नं प्रेतमुखे भौमे प्रेतकाहे न बुद्धिमान् ॥२७॥ मृकंडं सद्दृशं चैव मारणां भ
वति कुर्वं ॥२८॥ ॥ इति श्रीषट्शिखगमेशाख्यायनतंत्रे प्रयोगादिकथनं नाम षष्ठः पटलः ॥ ६ ॥ ॥ धीर्मां वशं महा
देवी पूर्णचंद्रनिभाननां ॥ वामे जिह्वागदां चान्यद्धारयंती भजाम्यहं ॥ १ ॥ ॥ औञ्च भेदन उवाच ॥ महापाशुपताक्रां
तन्मोपन्नगभूषणं ॥ षट्त्रिंशदक्षरीविद्या वगलायाश्च मेव च ॥ २ ॥ ॥ श्रीश्चर उवाच ॥ मंत्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि पु
रश्चरणलक्षणां ॥ प्रयोगं चोपसंहारं सततं शृणु पुत्रक ॥ ३ ॥ तारं च वगला वीजं वगलापदं मुद्धरेत् ॥ मुखीति पदमुच्चा
र्य सप्तशतं तथैव चरेत् ॥ दुष्टानां पदमुच्चार्य वाचं मुखं पदं वदेत् ॥ संभयेति पदं चोक्ता जिह्वां कीलयेच्चरेत् ॥ ४ ॥
बुद्धिशतं ततोऽप्यु विनाशाय पदं वदेत् ॥ सहस्रायं समुच्चार्य एवं मंत्रं समुद्धरेत् ॥ ५ ॥ षट्त्रिंशदक्षरी मंत्रं राजवश

विद्या

करं नुवि॥ न्यासविद्यां प्रवक्ष्यामि सदा सिद्धि करं परं॥ ७॥ वगलामातृका च दौ कामर्त्तिनी यवाग्निवं॥ श्रीमाया
यामातृका चैव वगलां पंजरं न्यसेत्॥ ८॥ लघुषोढां च विन्यस्य सर्वतंत्रैस्त्वयं क्रमः॥ ध्यानं यत्रात्युवक्ष्यामि ध्या
नसर्वा र्थसिद्धिदं॥ ९॥ चतुर्भुजां त्रिनयनां कामलासनसंस्थितां॥ त्रिमूलपाणापात्रं च गदां जिह्वां च विभुतीं॥ १०॥
विंबोक्षी कणाकटिच समपीनपयोधरां॥ पीतांबरं मदाघूर्णा ध्यायेत्तु ह्यस्त्रदेवतां॥ ११॥ नारदोऽपि रेवात्र
वृहत्तीक्ष्णदण्डवच॥ देवता वगलानामस्तंभनाम्बुचचिन्मयी॥ १२॥ लंबीजं चैव हंशक्तिः इंकीलकमुदाहृतं॥ श
ङ्गांस्तंभनार्थं च जपेहं विधिपूर्वकं॥ १३॥ संकल्पपूर्वकं मंत्रं कौलचक्रं क्रमेणातु॥ पृथ्वीलक्षं जपेन्मंत्रं न्या
सध्यानसमर्चितं॥ १४॥ तर्पयेत्तद्दशांशं वा हेतुसंमिश्रवारिणा॥ जुहुयाद्विष्णुं कुसुमेस्तद्दशांशं च रुद्धिमान्
॥ १५॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्तथा तद्दशांशं च संयुतं॥ तर्पयेत्तर्पणमीति स्वाहाने होममाचरेत्॥ १६॥ पूजात्रै
कालिकानित्यं जपतर्पणमेव च॥ होमो ब्राह्मणशक्तिश्च पुरश्चरणा मुच्चाते॥ १७॥ पुरश्चर्या विना मन्त्रं न प्रसीद
ति भूतले॥ एवं स्कन्देन मंत्रेण षट्प्रयोगं समाचरेत्॥ १८॥ शान्त्यर्थं जुहुयात् शान्तिशक्तुं गजसमर्चितं॥ शु

ज ८

णा युतं रामलका पुमाणं कौशुमेदेन॥ १९॥ वशीकरणाकार्येषु विष्णुपत्रं द्युतप्रुतं॥ गुणायुतं हुनेहीमान्
कुण्डेषु र्मेत्तमादरात्॥ स्तंभनेषु हुनेहीमान् तास्तकं द्युतसंयुतं॥ वदरीफलमात्रं तु गुणायुतमनन्यधी॥ २०॥
विद्वेषां च जुहुयात् पत्रैर्निर्वाकं संभवे॥ रात्रौ देवायुतं धीमन्स यो विद्वेषां भवेत्॥ २१॥ राजीलवणसंयुक्तं वा
णायुतमनन्यधी॥ तस्योच्चारणं कंशीयं कुर्वन्कूर्मादयोरपि॥ २२॥ तिलतैलेन संयुक्तं माषहोमगुणायुतं॥ पु
तामोपेतकास्तं च जुहुयात्पुतकानने॥ २३॥ भोमवारे निशानमो जुहुयात्पुत उन्मुखे॥ सद्यो मरणमाप्नोति मृकु
ण्डसदुशोपि च॥ २४॥ इति षड्विद्यागमेशां स्थापनतंत्रैष द्विंशदशविधमंत्रराजकथनं नासप्तमः प
टलः॥ ७॥ विंबोक्षी वारुवदनां समपीनपयोधरां॥ पाणापात्रं वैरिजिह्वां धारयन्तीं शिवां भजे॥ १॥ कौ
शुमेद उवाच॥ नमः कौलागमाचार्य वेदवेदांगपारग॥ वगलामन्त्रांस्तु प्रयोगं वदशंकरः॥ २॥ इत्युवाच॥ राजीलवणमादाय मूलमन्त्रेण पुत्रक॥ ग्रन्थकृत्वा साधनाम जुहुयादयुतं निशि॥ ३॥ नानाशेग
हरं चैव नानाशेगनिर्कृतनं॥ नाना कर्तृमनाशं च वैत्स्यं न संशयः॥ ४॥ हरिद्राखण्डो मेन अशुतेन कुमा

१३

क॥ वशीकरणसंमोह भवेशंकरभाषणं ॥ ५ ॥ तालकेन कुने जात्रौ नेत्राशुतमनन्यधी ॥ नानासंभनमार्गे पुन
 प्रमेतन्नसंशयः ॥ ६ ॥ वराहार कृमादाय जातिकर्म विरोधिनां ॥ निर्वीर्यपत्रमादाय पुन्येकं नाम चालिखेत्
 ॥ ७ ॥ प्रेतान् प्रेतकासे च नने च मतदिशुखे ॥ कुनेत्येतवनेधीमान् समस्तं द्वेषकारकं ॥ ८ ॥ अनाथस्य वि
 जौरात्रौ शत्रुपतिकृतिं लिखेत् ॥ हृदये नाम आलिख्य मारयेति ललाटके ॥ ९ ॥ दहयुग्मं लिखेद्वाहो न
 सकुहद्वयं ॥ एवं च विरेस्य कृत्वा स्वशास्त्रवर्षमादरात् ॥ १० ॥ ताडय हृदयं मन्त्री शतमक्षेत्रं जपेत् ॥ तद्भुक्
 संग्रहेधीमान् गोपयेन्नगरादहः ॥ ११ ॥ पुनर्नौमनिशाकाले मंत्रयेन्मूलमंत्रतः ॥ अक्षेत्रं सहस्रं च शत्रुमहि
 विनिःक्षिपेत् ॥ १२ ॥ सशत्रुसंप्ररात्रेण प्रियतेनात्र संशयः ॥ उक्ता रुद्धिपुंथात्वायास्यं तेन मंत्रयेत् ॥ १३ ॥
 निःक्षिपेत् संप्ररात्रं संप्रधामंत्रितं तथा ॥ उच्चाटनं भवेत्सत् शिवस्य वचनं यथा ॥ १४ ॥ प्रेतमस्मवशो दाम्
 वगलामन्त्रराजयोः ॥ सहस्रं मंत्रयेद्वात्रौ रात्रौ न्येन नौमयोः ॥ १५ ॥ स्थाने पाणोचतद्भुक् दानं वा शत्रुमण्डले
 ॥ वाक्यानि पादपापंश्च नेत्रश्रोत्रमतिस्तथा ॥ १६ ॥ संभनं च भवेन्कीर्णं दहस्यति समोपि च ॥ किंपुनर्मानवादी

नां सुगमं क्रौञ्चनेदना ॥ १७ ॥ चण्डपुणे जनः पुत्रं न कर्तव्यं कदाचनः ॥ अज्ञानात्कुरुते यस्तु देवता आपमाप्नुयात् ॥ १८ ॥
 यत्संकटावैरिनाम लिखेत् तालकपत्रयोः ॥ निशाकाले चार्कचारे निईहे दीपवह्निना ॥ १९ ॥ कुवेरसदृशः श्रीमान् मास
 मात्रेण पुत्रक ॥ मंदबुद्धिदरिद्रोऽपि धनिः स्यात् शिखिपुत्रक ॥ २० ॥ चितिवस्त्रं रवौ ग्राह्यं नंदगारं रवौ पुनः ॥ चि
 तिकां रवौ ग्राह्यं रवौ कुर्यात्सलेखनी ॥ २१ ॥ रवौ रात्रौ च संलिख्य शत्रुनाम चतस्रः ॥ वेष्टयेद्द्वगलाबीजं मूलमं
 त्रं तद्परि ॥ २२ ॥ चक्रिबीजेन संवेष्टुं वेष्टयेन्नीवनीमनुः ॥ तद्द्वस्त्रं गुलिकां कृत्वा वेष्टयेत् श्वेतरजना ॥ स्थापये
 चकणलेतुं निशि नौमेन वर्धिते ॥ प्रादेशु गते कृत्वाथ श्मशाने च सुबुद्धिमान् ॥ २३ ॥ रवौ रात्रौ च निःक्षिप्य पूरये
 द्भुक् मादरात् ॥ तत्र नौमं जपं कुर्यात् अशुतं मूलविशया ॥ २४ ॥ मन्त्रानिर्मदबुद्धिश्च नेत्रश्रोत्रेण मादरात् ॥ पाणि
 पादे च मंदत्वा निर्वीर्यो भवति कुर्वं ॥ २५ ॥ एवं रोगसमाशुक्तो मण्डलदिपुनाशनं ॥ चण्डपुस्तारमन्त्रेण च तर्पणं मे
 चरेत् ॥ २६ ॥ शतं सहस्रं मयुतं कर्मलावरगौरवात् ॥ तत्तपणाशवं पीत्वा प्रयोगं शांतिमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ न कर्तव्यं
 मुमुक्षुश्च परपीडकश्च नः ॥ प्राणैः कंठगतं कुर्यात् स्यात्संस्कारमाचरेत् ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीपट्टियागमेशाख

नतत्रैव गलामन्त्रराजकथननामाष्टमः पटलः ॥ ८ ॥ ॥ पीतांबरलंकृतपीतवर्णां शान्तोदरी सर्वमुखामलोचितां ॥
 नक्तमालंकृतपीतपुष्पां सदास्मरेयं वगलामुखी हृदि ॥ १ ॥ ॥ औष्ठभेदन उवाच ॥ नमोस्तु मन्त्रागमकोविदाय
 श्रीनीलकण्ठाय नमो नमस्ते ॥ यस्तन्मनोऽर्थं च मखाण्डने क्षयं प्रयोगमूलं वदचक्षुः ॥ २ ॥ ॥ श्रीऽश्वर उवाच ॥
 यंत्रप्रयोगं यमपाशनं कलौ यंत्रप्रयोगं पतयस्तु कुर्वतां ॥ यस्तद्धि गोविप्रयते स्वरक्षणो ॥ ३ ॥ विस्तुत्रिकोणं वृत्तं च अ
 रकोणो ततोपरि ॥ ततोपरि लिखेत्पुत्रपदोऽं पुत्रमादरात् ॥ ४ ॥ ततोपरि लिखेत्पुत्रं नृपुत्रद्वयमादरात् ॥ विस्तुमा
 ध्ये लिखेद्दीजं वगलायाश्च पुत्रक ॥ ५ ॥ साध्यं तद्दीजगर्भस्थं कुर्यात्सम्यक् सुबुद्धिमान् ॥ तद्दीजं विलिखेत्कोणत्रित
 ये त्रितयं त्रिधा ॥ ६ ॥ अरकोणेषु विलिखेद्वायुत्री वगलाह्वयां ॥ षट्कोणेषु च संलिख्य विद्याषड्विंशदक्षरी ॥ ७ ॥ वृ
 त्तेषु विलिखेत्पुत्रपंचाशद्वर्षमादरात् ॥ नृपुत्रेषु च संलिख्य प्राणस्थानं पनगं मनुः ॥ ८ ॥ रजते स्वर्णपदे वा प्रादे
 शं चतुरस्रकं ॥ लेखन्या स्वर्णशचात्र लिखेद्वागववासरे ॥ ९ ॥ पूजायंत्रमिदं पुत्रपूजनात्सर्वमिदं ॥ पूजाविधिं पुव
 द्यामि मुनिगुह्यं गुणवर्णनं ॥ १० ॥ मूलमन्त्रेणैव पूज्य उपचारैश्च षोडशः ॥ शुद्धपुदेशं जं दूर्वा निर्मलां च सुकोमलां ॥ ११ ॥

संग्रहेन क्षालयेत्सम्यक् मन्त्रराजेन पुत्रक ॥ मन्त्रांते च नमः पूर्वनिःक्षिपेत्पूर्वमादरात् ॥ १२ ॥ एवं नूतन
 हस्तं पुजयेच्च दिनेदिने ॥ माण्डलाद्याधयः सर्वाः सुचिंते कीर्त्तिमादयः ॥ १३ ॥ नूतनेन पिशाचायाः कुराः खेच
 रश्चराः ॥ पूजनात्मुक्तिमाप्नोति शिवस्य वचनं यथा ॥ १४ ॥ अर्चयेत्पूर्ववयं त्रं उपचारैश्च षोडशैः ॥ संग्रहे दुक्तकु
 सुमं ह्यारिं च सुनिर्मलं ॥ १५ ॥ तेन पूजापुकार्त्तया पूर्ववन्मण्डलं सुधीः ॥ संमोहनं च वश्यं च दुःखं लाभवेत्तु
 वं ॥ १६ ॥ विभीतकोद्भवपुष्पं माहुरेद्रौमवासरे ॥ पूजयेत्पूर्ववत्पुत्रः नानासंभनकर्मणि ॥ १७ ॥ निर्वीककुसुमं
 देवयंत्रवाणकुमारक ॥ पूर्ववत्पूजयेन्मन्त्री सयस्ते संभनं भवेत् ॥ १८ ॥ धूम्ररकुसुमेणैव पूर्ववत्पूजयेन्नरः ॥ पु
 त्रं ज्ञातं भवेत्सत्यं नान्यथा शिवभाषणं ॥ १९ ॥ विषतिं दुःकपुष्पेण पूर्ववत्सम्यगाचरेत् ॥ सशोविनाशमाप्नोति
 मृकुण्डसदृशोरिपुः ॥ २० ॥ सुमंतकुसुमेणैव पूर्ववत्पूजयेन्नरः ॥ पुत्रश्च जायते लोकवेदशास्त्रार्थकोविदः ॥ २१ ॥
 पलाशकुसुमेणैव पूर्ववत्पूजयेन्नरः ॥ सशोमंदो भवेदमी लभेत्संभरतां सुत ॥ २२ ॥ पूर्ववत्पूजयेत्पुत्रश्च शोक
 कुसुमेण च ॥ इप्सितां लभते कन्यां सातु पुत्रवती भवेत् ॥ २३ ॥ तुलसीमंजरीनिश्च पूर्ववत्पूजयेन्नरः ॥ ज्ञानभक्ति

सुता

ज्वरस्यमिच्छायां षण्माषात्रिपुमारणां ॥ २० ॥ पूर्ववलेपनं चैव जपसंतापनं तथा ॥ त्रिसदादिनमात्रेण चैव
 गैरगैः ॥ २१ ॥ धूस्ररुद्धवसंयुक्तं मर्दयेत्सर्षपं तथा ॥ जपलेपनवित्यूत्र गुल्मरोगी भवेद्विपुः ॥ २२ ॥ निवपत्रदुर्वचै
 व विषकंठकजं तथा ॥ विषतिंदुकजं चैव त्रिविधं च समं समं ॥ २३ ॥ त्रिकाललेपनं कुर्यात् षट्सहस्रं मनुजपेत् ॥ रक्ष
 येद्वाक्काहेन मारणां च न संशयः ॥ २४ ॥ मर्दयेद्वाक्काहेन मरीचित्रिफलं तथा ॥ त्रिकाललेपनं कुर्यात् त्रिकाले जप
 माचरेत् ॥ २५ ॥ करणयपिदाहेन मण्डलात् शत्रुमारणां ॥ गोमयैर्लेपनं कृत्वा गुल्मरोगी भवेद्विपुः ॥ २६ ॥ गोमूत्रं छाग
 मूत्रं च मंत्रितं पूर्ववत् तथा ॥ पैत्यरोगी भवेत् शत्रु रुद्धामण्डलमात्रतः ॥ २७ ॥ लेपनं छागरकैर्न चांत्वातेना भवेत् कु
 र्वं ॥ मधुरस्य च रक्तं उन्मादी जायते रिपुः ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीषट्पिपागमशांखां यनतंत्रे दशमः पटलः ॥ १० ॥
 नमस्ते वगलादेवी मासवे प्रियनामिनी ॥ न जेहंस्तं भगवत्तु गदाजिह्वा च विभुती ॥ १ ॥ ॥ औश्वमेदन उवाच ॥ ॥
 नमस्ते मौलिसंसेवानमः पन्नगवृषणा ॥ तर्पणो न प्रयोगेन वदमे कतुणाकर ॥ २ ॥ इत्युवाच ॥ ॥ पूजयेद्यं वराजं
 च उपचारैस्तुषोडशैः ॥ तयं त्रौपरिसंतर्प्य तर्पणस्य विधिं शृणु ॥ ३ ॥ उदकैस्तर्पणं कुर्यात् पंचामृतयुतं तथा ॥ शान्तिक

त्वं भवेत्तदीयं नात्र कार्या विचारणा ॥ ४ ॥ दुद्येन तर्पणं कुर्यात् पूर्वसंध्यासु पुत्रक ॥ वश्यं संमोहनं चैव भवेत्तर्पणयोगतः ॥
 ५ ॥ गतिगर्भं च वाक्काणि गात्र श्रोत्रं तथा क्षकं ॥ क्षुधा तस्माच्च निश्वाच संभनं च भवेद्भवं ॥ ६ ॥ निंबार्कपत्रजैडुवै मिश्रितं च कु
 मारक ॥ यंत्रायुतं तपनेन सद्यो विद्वेषणं भवेत् ॥ ८ ॥ वज्रार्कक्षीरमिश्रं च कांतां च तर्पणेन तु ॥ उवाच न भवेद्दुर्जोरयुतत्रयमाद
 रात् ॥ ९ ॥ प्रेताक्षं प्रेतभक्षं च प्रेतवासं च पुत्रक ॥ समं समं गवंशां जीवेनैव तु मिश्रितं ॥ १० ॥ निशागुर्न तर्पणेन साक्षाद्विपुवि
 नाशनं ॥ रुयारिपत्रजैडुवै मिश्रितं मारणां भवेत् ॥ ११ ॥ कपूरमिश्रितं तोयं पंचाशद्द्वारमादरात् ॥ नित्यं च तर्पयेद्दीमान् मासमे
 कं मृतं त्रितः ॥ १२ ॥ पुशानज्वरमत्युग्रं पैत्यरोगं विनिश्चयति ॥ चन्दनां भक्त्यर्पणेन तापं कर्तुमिजं हरेत् ॥ १३ ॥ कस्तूरीमिश्रितं तोयं राज
 लाभो भवेत्तुर्वं ॥ पौष्टितर्पणमंत्रेषु अयुतं त्रिविधं संख्यया ॥ १४ ॥ कुवेरसदृशैः श्रीमान् जायते नात्र संशयः ॥ माक्षीदुद्येन संमि
 श्रं पूजितं शुद्धवारिणा ॥ १५ ॥ रत्नायुतं तर्पणेन लक्ष्मीर्वा जायते कुर्वं ॥ गोक्षीरं नैव मे पुत्र इति तां सिद्धिमाप्नुयात् ॥ १६ ॥ तत्रेणान्तर्प
 णं चैव पैत्यरोगं यणे हति ॥ आरलालेन संतर्प्य ज्वलदोऽप्यंशमप्यति ॥ हरिद्राभक्त्यर्पणेन स्त्रीणां माकषणं भवेत् ॥ सुमेतकुसु
 मेणैव मिश्रितं जलतर्पणं ॥ १८ ॥ पुत्रवान् जायते मर्त्या अयुतेन न संशयः ॥ कदलीफलं च गोक्षीरं शर्करा च समं समं ॥ १९ ॥ प

लाष्टकंचपुन्येकं मिश्रितं जलतर्पणं ॥ मन्त्रसिद्धिर्जनात्सिद्धिर्भक्तिवैराग्यमेव च ॥ २० ॥ अमज्ञानं यपो हन्ति नाम्नां च शि
 वभाषणं ॥ छागरक्तेन समिश्रं चार्चितं तेन तर्पणात् ॥ २१ ॥ मूकत्वं कुरुते प्रज्ञां रिपुसंहारमेकशः ॥ जलेन मिश्रितं पुत्रं श्री
 णितं विधिमावनं ॥ २२ ॥ वेद्यायुतं तर्पणेन उन्माद्यो जायते रिपुः ॥ कारस्तेन समं मिश्रं ॥ तर्पणं शुद्धवारिणा ॥ २३ ॥ जा
 तिप्रसोभवेच्छूंसर्वेषां निन्दको भवेत् ॥ एतत्करुणं मिश्रं तर्पणं वारिणा तथा ॥ २४ ॥ तुल्येन म्रियते शत्रुः रघुनन्दनयणे
 गतः ॥ भ्रान्तरक्तेन समिश्रं वारिणा तर्पणं तथा ॥ २५ ॥ भ्रान्तवत् जल्यते शत्रुः म्रियते नात्र संशयः ॥ मार्जाररक्तं समिश्रं
 तर्पणं वारिणा तथा ॥ २६ ॥ अयेरोगी भवेत् शत्रुः पणमात्मान् म्रियते रिपुः ॥ उशीराशोणितं मिश्रं तोयेन तर्पणं मुदा ॥ २७ ॥
 मासेन शत्रुर्मरणं मृकण्डसदृशोऽपि वा ॥ जपसंख्या यत्र नोक्ता लक्षमेकं कुमारक ॥ २८ ॥ दिनसंख्या यत्र नोक्ता पक्षमे
 व न संशयः ॥ इति श्रीषड्विंशतमेऽध्यायने तन्त्रेऽष्टादशः पटलः ॥ ११ ॥ ॥ कौशलेन दनं उवाच ॥ ॥ कौलागमे
 कसंख्यां शक्नोता लक्षमां विना ॥ भजे हं सर्वसिद्धयर्थं वगलाख्यां सुरेश्वरी ॥ १ ॥ इत्युवाच ॥ मन्त्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि म
 त्प्रमात्स्यमेव च वक्ष्ये हं तव पुत्रक ॥ २ ॥ बुद्ध्यास्त्वं च पदं वोक्ता तत्रः शब्दं ततो ज्येते ॥ ३ ॥ वगलापदमुच्चार्य उद्धरेत्तु पु
 त्रं स्वर्ग्यप्रयोगं च ॥ १ ॥ विद्महेति पदं तत्संभवेति पदं वोक्ता ॥ १ ॥

चोदयात् ॥ गायत्रीवगलानाम्नी सर्वसिद्धिप्रदायुवि ॥ ४ ॥ बुद्ध्याऽपि शुद्धं दोषं गायत्रीसमुदाहृतं ॥ देवतावगलानाम्नी
 चिन्मया शक्तिरूपिणी ॥ ५ ॥ ॐ वीजैश्चैव द्वाशक्तिः कीलकं चैव विद्महे ॥ चतुर्लक्षं पुरश्चर्यै तद्दशांशं च तर्पणं ॥ ६ ॥ त
 द्दशांशं दुनेदाज्यं तावद्वासाणो जनेन ॥ न्यासध्यानादिकं सर्वं कुर्यात्तन्मन्त्रं तोजयेत् ॥ ७ ॥ प्रयोगान् प्रवक्ष्यामि गायत्रीवग
 लाद्वया ॥ तारादिपुजपेन्मन्त्रं मोक्षार्थं च कुमारक ॥ ८ ॥ शान्त्यर्थं पुजपेत्पुत्रं तव कच हर्षकं ॥ समीहनाथं पुजपेत्कामरा
 जपुरःसरं ॥ ९ ॥ संभनार्थं पुजपेत्पुत्रं वगला बीजपूर्वकं ॥ १० ॥ उच्चारणेन तु पुजपेत् शक्तिवाराहपूर्वकं ॥ वाराहं शक्तिवारा
 हं स्तुतुमायापुरःसरं ॥ ११ ॥ पुजपेन्मन्त्रमेतद्धि मारणं भवति कुर्वं ॥ वाग्भवादिजपेन्मन्त्रं विशसिद्धिर्भविष्यति ॥ १२ ॥
 बालादिपुजपेन्मन्त्री कन्याकांक्षिणामाप्नुयात् ॥ वाराही बीजमध्यस्थं गायत्रीलक्षजापनात् ॥ १३ ॥ मूलार्जं जयते तस्य अना
 धासैपुत्रक ॥ श्रीबीजाविजपेत्पुत्रं गायत्रीवगलाद्वया ॥ १४ ॥ कुवेरसदृशः श्रीमान् जायते नात्र संशयः ॥ तार्क्षवीजादिमन्त्र
 च पुजपेत्पुत्रपूर्वकं ॥ १५ ॥ नानाविधा प्रयोगांश्च ग्रहयोगादिनाशनं ॥ भैरवं बीजमायं च पुजपेत् कुमारक ॥ १६ ॥ भूतपु
 तपि शाचायास्तु योगाद्यपो हन्ति ॥ जपेद्भूतबीजादि गायत्रीवगलाद्वया ॥ १७ ॥ तपश्चरं महातापं शमयेत् कौशले

दन ॥ जपेच्च वायुबीजादि गायत्री वगलाह्वयं ॥ १८ ॥ महता तापसं शुक्रो ^{तत्रापंचविनश्यति} ॥ अग्निबीजादि गायत्री
 पुजयेद्गलाह्वयं ॥ १९ ॥ महता तापसं शुक्रो पश्चाच्छर्मतो भवेत् ॥ मायादिपुजयेत्पुत्र गायत्री वगलाह्वयं ॥ २० ॥ रा
 जावागजपुत्रो वा मरणं तं वशी भवेत् ॥ माया मायादि गायत्री पुजयेद्गलाह्वयं ॥ २१ ॥ इष्टसिद्धिर्भवेत्क्षिप्रं शि
 वस्य वचनं यथा ॥ मन्त्रराजस्य गायत्री पादाद्यावयवं यथा ॥ २२ ॥ गायत्री च विना मन्त्रं न सिद्धिंति कस्यैव गे ॥ पुरश्च
 रणा कालेन गायत्री पुजयेत्तरः ॥ २३ ॥ मूलविद्या दशांशं च मन्त्रसिद्धिर्भवेत्कुर्वं ॥ तत्कालं तत्र च गायत्री योजयेत्
 त्रमादरात् ॥ २४ ॥ कोटिकोटिजपेनैव तस्य सिद्धिर्न जायते ॥ जपसंख्या यत्र नोक्ता स क्षमेकं कुमारक ॥ २५ ॥ दिनसं
 ख्या यत्र नोक्ता पक्षमेव न संशयः ॥ गायत्री वगलानाम्नी वगलाण्यश्च जीवनं ॥ २६ ॥ मन्त्रदौ चाथ मन्त्रांते जपधानपु
 रः सरं ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीषट्पिशागमेशां व्यायनतंत्रे द्वादशः पटलः ॥ १२ ॥ ॥ निधाय पादं हृदि वा मणिलिना जि
 ह्वां समुत्थाटनकोपसंयुतां गदाभिधातेन च कारिदेशे भवं भजे हृदि भावयामि ॥ ॥ औश्वमेदन उवाच ॥ ॥
 श्रीकण्ठ श्रीमहादेव शार्ङ्गलांबरभूषणः ॥ सांप्रतं वद पूज्य वगलाण्यश्च शंकरं ॥ २ ॥ श्रीइश्वर उवाच ॥ विन्दु

मध्ये च संपूज्य स्वर्णसिंहासनोपरि ॥ चिन्मयी वगलां देवीं सर्वसिद्धिप्रदायिनीं ॥ ३ ॥ चतुर्भुजां द्विभुजां वा गदां जिह्वां च वि
 धुनीं ॥ पीतवर्णमदा पूर्णां श्रवणेन लविशया ॥ त्रिकोणो पूजयेत्पुत्रवाणी गौरी रमां क्रमात् ॥ ४ ॥ तद्दीजेन च संपूज्य त
 सवाहनपूरुषं ॥ यंत्रास्त्रिपंचकोणेषु वक्ष्ये तत्पूजनं क्रमात् ॥ ५ ॥ पूर्वकोणोत्तुसंपूज्य अस्त्रं च वगला मुखी ॥ द्वितीये कोणे
 संपूज्य अस्त्रराजं कुमारक ॥ ६ ॥ उत्तरां मुखीति विख्यातं तन्मन्त्रेनैव पूजयेत् ॥ चतुर्थकोणोत्तुसंपूज्य अस्त्रराजं कुमार
 क ॥ ७ ॥ जातवेदमुखीनाम्नी तन्मन्त्रेणैव पूजयेत् ॥ पंचमेष्टुचकोणेषु अस्त्रराजं कुमारक ॥ ८ ॥ दहद्रानुमुखी ख्यात
 त्रिभुलोकेषु दुर्लभं ॥ पंचकोणेष्वेवमेतत् पंचासुं सम्यगाचरेत् ॥ ९ ॥ मूलमन्त्रेणैव पूजयेत् कुमारक ॥ तदुपरि
 समभ्यर्च्य दिक्कालाष्टकमादरात् ॥ १० ॥ तद्वाहनं वतच्छक्तिर्द्दशाग्रतपुरःसरं ॥ तदुपरि समभ्यर्च्य मातृकाष्टकमे
 णात् ॥ ११ ॥ तदुपरि समभ्यर्च्य विष्टे शान्तकमेव च ॥ पूजयेत्क्रमेणैव स्वमेव कुमारक ॥ १२ ॥ शालामामशिलायां
 वा वैदिकमण्डलमध्यमे ॥ कन्यकां चाथ वा पुत्रपूजयेद्गलां विकां ॥ १३ ॥ उत्तमायुवती पूजा मध्यमा वदिकमण्डले ॥ अध
 मा च शिला पूजा क्रमस्व शिलादिना ॥ १४ ॥ नमस्ते चैव नाम्ना च पूजयेच्च कुमारक ॥ एवं च पूजयेत्सम्यक् पुरश्चरणात्

विधौ॥१५॥द्वयंश्रुतिविधं प्रोक्तं पूजाश्रुतिविशेषतः॥गौडीमाधीचपौष्टीचगौडीचैवोत्तमोत्तमा॥१६॥ह्यगकुक्कुट
मत्स्यं च वगलाप्रीतिकारकं॥त्रिकालं पूजयेद्देवीं त्रिकालं च जपेत्तरः॥१७॥द्वयंश्रुतिविधं प्रोक्तं॥तस्य दर्शनमात्रे
ण पंडितैर्वर्गविद्यां वरे॥तस्य प्रज्ञापराणीयतमः सूर्योदये तथा॥१८॥तेजोभेदमभेदं च सर्वशत्रोकुमारक॥वक्रौ
यदुपविश्यति तद्वहादुपचानुरी॥१९॥वगलामंत्रसिद्धस्य हृदये च प्रविश्यति॥प्रतिवादिमवेत्तं नो हृदस्य तिसमेधि च
॥२०॥पुक्ताकर्षणशक्तिश्च वगलामृतले स्मरेत्॥विद्यामाकर्षणार्थं च सख्यवचनसंशयः॥२१॥बुल्लचोरी गृहीत्वा
पि वाणपुष्पाथ वायति॥वगलामंत्रसिद्धिस्तु सैव पूजयतीश्वरः॥२२॥वगलामंत्रसिद्धिस्तु यत्र तिसृतिभूतले
॥पंचक्रौशप्रमानेन विद्या न्येव च साधते॥न साधते चान्यविशा न स्मरेन पसेहली॥प्रयोगं चैव न भवेत् वगलार्चप
रैः पुरा॥२४॥ग्रसनैः सर्वविद्याश्च वगला येव भूतले॥वगलाया विना मंत्रं त्रिषु लोकेषु दुर्लभं॥२५॥तत्सम्यक्दाय
विधिना साधयेद्द्वगलामुखी॥सर्वं च वगलामंत्रं मंत्रराजमिदं श्रुतं॥२६॥॥इति श्रीषड्विद्यागमेशांखायनतंत्रे
त्रयोदशः पटलः॥१३॥॥सुधाधौरत्नपर्यंकं मूले कल्पनरोक्तं॥बुलादिभिः परिवृता वगलां भावयेद्दिदि॥१॥

क्रौञ्चनेदन उवाच॥विरंचिदुपविशेत्तु विद्यानंदस्वस्तिपिणी॥वगलार्चविधिं चैव वद मे करुणाकर॥२॥॥
श्रीउश्वर उवाच॥सृष्टिस्थितिचसंहारां पूजां च त्रिविधं कलौ॥केवले सृष्टिरूपा च गर्भकौला गमक्रमात्॥३॥अ
र्चनं गौडदेशे च स्थितिमार्गं कुमारक॥सारुणश्रुद्देशे तु संहारा र्चनमेव च॥४॥गुप्तकौला गमानाम् गौडदेशार्चनादि
भिः॥कामरूपा गमनाम संहारक्रमपूजनं॥५॥नाद्वर्चनं चावलंब्या शांखायनमुनिस्तथा॥उक्तवाना गमं चैव स्थि
त्यर्चनं गुप्तक॥६॥सर्वंगसुन्दरी श्यामां सर्वावयवशोभिनीं॥न बोधां पुष्पिनीं चैव प्रार्थयेद्दिपुकन्यकां॥७॥क
र्माष्टम्यां चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां कुमारक॥अथ वा भौमवारे च निर्मंत्रे येद्गुवा सरे॥८॥सुवासितं च तैलेन कुर्या
दन्यगणां पथा॥भूलिकातल्य मानीत्या स्तीयादिं मुखेषु च॥९॥तस्योपरि मतस्तीर्थं समस्तैर्जीति चंपकैः॥कर्पूरं
चैव कस्तूरी मिश्रितं चंदनं तथा॥१०॥सर्वीक्षे लेपनं कुर्यात् लक्ष्मीस्तुक्तेन बुद्धिमान्॥पर्यंकोपरितक्त्यां चंदने
न विलेपितो॥११॥कुवाय रिति मंत्रेण कुर्याद्दक्षिणातो मुखी॥उत्सूखे न्यर्वनं कुर्यात् श्रीस्तुक्तेन कुमारक॥१२॥
णदौ पुसार्यतक्त्यां गुप्तमार्चनमाचरेत्॥न्यसाषोडाद्वयं चादौ वगलापंजरन्यसेत्॥१३॥कन्यकां चैव न्यसेदेवं

तत्तदंगनिसंस्मरेत् ॥ गंधद्वारे निमंत्रेण कुर्यात्कस्तूरिलेपनं ॥ १४ ॥ मूलमंत्रे समभ्यर्च्य पुष्पमालां समर्पयेत् ॥
 निवेदयेद्दुवाशुद्धिं तत्रैव जपमाचरेत् ॥ १५ ॥ शतं वाथ सहस्रं वा मन्त्रराजमिदं सुत ॥ पुरश्चरामधेतु प्रतिभार्ग
 ववासरे ॥ १६ ॥ अथ वा पौर्णमास्यां वा सौभाग्यार्चनमाचरेत् ॥ प्रयोगात्सिद्धिदं पुंस्तं मन्त्रसिद्धिकरं परं ॥ १७ ॥ ए
 तदर्थं विना पुत्र प्रयोगं न भवेत्कलौ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रयोगादि च भूतले ॥ १८ ॥ सौभाग्यार्चविना पुत्र न भवे
 अपकोटिभिः ॥ अमानासकं त्यक्त्वा त्यक्त्वा चैव शनात्र संशयः ॥ १९ ॥ त्यक्त्वा पंचेद्विंशतिः सौभाग्यार्चनमाचरे
 त ॥ सुखदुःखसमेकत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ॥ २० ॥ शीतोष्णसमतां कृत्वा सौभाग्यार्चनमाचरेत् ॥ षोडशं च न
 ज्ञात्वा यः करोत्यर्चनं भुवि ॥ २१ ॥ सपत्नीतौ न वेत्सुं सां शौरवं न रक्तं बुजेत् ॥ वाक्काभ्यां तरितः पुत्र भेदज्ञानं यो वि
 ना ॥ २२ ॥ सौभाग्यार्चनं कस्तूला सततं शापमाप्नुयात् ॥ संकल्पश्च विकल्पश्च त्यक्त्वा श्रान्तमानसः ॥ २३ ॥ कुर्या
 त्सौभाग्यपूजां च नो चेन्न सौभाग्यं न भवेन्नरः ॥ जितेन्द्रियः सुखं त्यक्त्वा कुर्यात्सौभाग्यपूजनं ॥ २४ ॥ सुखाक्षेपायः क
 र्याद्देवताशापमाप्नुयात् ॥ स्वस्थादेशविधिं चैव मज्ञात्वा कौश्वमेदन ॥ २५ ॥ यकः सौभाग्यं चैव सविप्रः प

नितो न वेत् ॥ सपत्नीयात्पत्नीं वा गुरुभार्यां तथापि वा ॥ २६ ॥ अर्चयेत् षडुसोपेतां सांख्यायनमंतं विदुः ॥ दी
 क्षालयस्थं रजकं कृत्वा लघुहकन्यकां ॥ २७ ॥ अर्चयेद्विधिमागेण पूजाद्वयसमेमंतं ॥ सर्वलक्षणसंपत्तां पु
 ष्पिणीं अर्चयेन्नरः ॥ २८ ॥ मंतं च मूनिमूक्तं च सशः सिद्धिकरं भुवि ॥ सिद्धिमार्गमंतं पुत्र नास्ति सिद्धिर्गुरुर्विना
 ॥ २९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन अर्चयेद्गुरुं नु जया ॥ इति श्रीषड्विंशतमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ सांख्यायनमंतं तत्रैव तर्ह्यशः पठलः ॥ १४ ॥
 पीतवर्णमदापूर्णं दृढपीनपयोधरं ॥ वंदे हं वगलां देवीं संभनान्स्वरूपिणीं ॥ १५ ॥ कौश्वमेदन उवाच ॥
 राजराजसखि श्रीमान् रजतादिनिकेतनं ॥ बुद्ध्या विद्यां वदमे संभनान्स्वरूपिणीं ॥ १६ ॥ श्रीशंकर उवाच ॥ आ
 शस्त्रं वगलानां श्रीं रणसंभनकारिणीं ॥ उक्ता मुखी द्वितीया च संभनं भुवनत्रये ॥ १७ ॥ ज्वाला मुखी तृतीया स्त्र
 संभनं त्रिषु देवतैः ॥ यातवेदमुखी चैव चतुर्थी स्त्रं कुमारक ॥ १८ ॥ बुद्ध्या विद्यां वदमे संभनं नात्र संशयः
 दृढज्ञानमुखी चैव पंचमं तु कुमारक ॥ १९ ॥ षट् पंचकोटि चामुण्डा कालिकादि शतं सुत ॥ २० ॥ सपाद
 कोटि त्रिंश संभनान्स्वरूपिणीं ॥ २१ ॥ पंचाक्षोद्गोरो मतुलं तत्तु योक्तुं विधितथा ॥ वद हं तस्मात्पसंहरं

शोभनवत्तुपुत्रक ॥ ७ ॥ तारं च त्रिलिखेत्पूर्व साधनायांततः परं ॥ वाराहं शक्तिवाराहं वग लासुखि
 वोदरेत् ॥ ८ ॥ कीं कीं कीं च ततोऽर्च्य सर्वदुष्टपदं वेदेत् ॥ लकारं दीर्घसंयुक्तं विंदुना भूषितं तथा ॥ ९ ॥ ह
 लै हलौ हलंततः श्वेव वाचो मुखपदं वेदेत् ॥ संभयदितयं प्रोक्ता हं कीं हं च ततो वेदेत् ॥ १० ॥ जि कीं कील प्रोवा
 र्थी कीलयेति स्ततः परं ॥ बुद्धि विनाशयोऽर्च्य शक्तिवाराहमुच्चरेत् ॥ ११ ॥ वाराहं वगला वीजं तारवर्मास्त्रमं
 युतं ॥ रणस्तंभनवाणं च दुर्लभं तु विपुत्रकं ॥ १२ ॥ पंचाशदुत्तरं पंच वीजवदं सुपावनं ॥ अषिरे वास्यम
 न्नस्य देवतां शिखुदं दसां ॥ १३ ॥ पंचास्य देवता मंत्रै रणस्तंभरूपिणी ॥ न्यासवीर्याचकर्तव्यं पूर्वोक्तमत्र
 राजवत् ॥ १४ ॥ ध्यानं यन्त्राभ्युपवक्ष्यामि वगलासुखिदेवता ॥ पीतां वराधरां देवीं द्विसहस्रभुजां त्रितां ॥ १५ ॥
 अर्द्धजिह्वां धारयंतो मुक्तामालां शिवं भजे ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं शर्कलक्षं सुबुद्धिमान् ॥ १६ ॥ तालकेन
 कुनेल्लक्षं बाल्मणान् भोजयेत्ततः ॥ गजास्वरथसंमंतं कोटि कोटिवलंतथा ॥ १७ ॥ निर्वीर्यं जायते स यो म
 तशेषापलायते ॥ पुणे गते सर्मभ्यर्च्य मंत्रसंस्कारमाचरेत् ॥ १८ ॥ संस्कारेण विना मंत्रसाधकस्य पुमादकृत् ।

न ५

लोका लोकास्तंभनं च नाम्नापेक्षासुखी तथा ॥ १९ ॥ मंत्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि शरणासमासतः ॥ तारं च स्तुमाया च
 शक्तिवाराहमेव च ॥ २० ॥ वगलासुखीपदं वोक्त्वा पूर्ववीजत्रयं वेदेत् ॥ वेद्विजायासमायुक्ता कामयोर्मनुर्मत ॥
 २१ ॥ पंचाशदुर्द्ध वैवाह्य वीजवदं सुपावनं ॥ अषिश्चाथानि वाराहं हं दोकुं भयमेव च ॥ २२ ॥ उल्कासुखीदेवता च
 जगत्स्तंभनकारिणी ॥ वीजं तु वगला वीजं शक्तिः स्थासमन्वितं ॥ २३ ॥ कीलकं शक्तिवाराहं न्यासं पूर्ववदाचरेत् ॥
 ध्यानं यन्त्राभ्युपवक्ष्यामि मंत्रमेदे कुमारक ॥ २४ ॥ पुलकानलसंकाशा वीरावोशनसं स्थितां ॥ वीराश्रयमहादेवी स्तंभ
 नार्थं भजाम्यहं ॥ २५ ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं मनुलक्षं कुमारक ॥ पुपंचस्तंभनं भूत्वा स्वविद्यां च प्रकाशयेत् ॥ २६ ॥
 तालकेन कुनेल्लक्षं लक्षमेकं उपाशक ॥ मंत्रसिद्धिर्भवेत्तुत्र त्रैलोक्यकीर्तिवान् भवेत् ॥ २७ ॥ तस्याज्ञया जगत्सर्वं स्था
 वरं जंगमात्मकं ॥ कुमारकपुवक्रं तसर्वार्थं करं नुवि ॥ २८ ॥ जविंचतुर्विधं वैव एतन्मंत्रस्य पावके ॥ इह या
 वर्त्तते सर्वमाचर्य करमादरात् ॥ २९ ॥ नदी नदशूरतिमाना नादादयसंकुलं ॥ सागहेत्याशपातस्य पुनर्गहंति रात्
 ॥ ३० ॥ किं न सृजिष्युक्ता नि माहात्म्यं चटपंभनौ ॥ को जपे मंत्रमेतद् द्विजोऽनु मेदनकोविदः ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्री

० विष्णुगमेशां स्थापनार्थं पंचदशः पटलः ॥ १५ ॥ ॥ वेधक कुमुदासा बुद्धिनाशनतमरा ॥ वंदे हं वगलां देवीं संभनां च
 शिदेवता ॥ १॥ ॥ श्रीं नैदन उवाच ॥ नमस्ते गिरिजा नाथ मंत्रविशाममपुत्रो ॥ अधुना चास्त्रविकारं वद मे क
 रुनाकर ॥ २॥ ॥ श्रीं श्वर उवाच ॥ तारं च लक्ष्मणायां च प्रसादं च ततः परं ॥ वगला मुखि पदं चोक्ता सर्वदुष्टपदं
 वदेत् ॥ लकारं दीर्घं संयुक्तं विदुना भूषितं तथा ॥ बीजं पंचकमुच्चार्य वाचा मुखपदं वदेत् ॥ ४॥ संभयद्वयमुच्चार्य
 पंचबीजानि चोच्चरेत् ॥ बुद्धिं विनाशय युगं पंचबीजानि चोच्चरेत् ॥ ५॥ जातवेदमुखी मंत्रजगदैश्वर्यकारकं ॥
 अर्कं पंचचवर्णेन वक्ष्ये मन्त्रनायकः ॥ ६॥ शकारानातिरुद्धं पंक्तिद्वंद्वमुदाहृतं ॥ जातवेदमुखी मन्त्रदेवता
 समुदीरित ॥ ७॥ पुं बीजं कीचशक्तिं च हं कीलकमुदाहृतं ॥ पूर्ववत्प्राप्तविशंश्च ध्यानं वक्ष्यामि पुत्रक ॥ ८॥ जात
 वेदमुखी मन्त्रदेवता प्राणरूपिणी ॥ भजे हं संभनार्थं च संभिनी विष्णुरूपिणी ॥ ९॥ एवं ध्यात्वा जपे मंत्रं त्रिशंखं
 सुपावनं ॥ चर्मयुतवसनो भूत्वा चिंतितार्थं पुदं कुर्वं ॥ १०॥ गंधवी चैव यथाश्च गुरुद्वारगपत्रगान् ॥ वेतालशक्ति
 नी मे भूशक्तिनी तुल्यशक्त्या ॥ ११॥ अपि दं वगलां शुवसिंहां नानां शुपुत्रक ॥ अधुना संभयेत्यतः सत्यं शंकर

भाषणं ॥ १२॥ तारं च लक्ष्मणायां च बुद्धिबीजं च पंचकं ॥ स्पृष्ट्वा रक्षितं यंचैव बीजं चैव त्रयोदश ॥ १३॥ ज्वाला मुखी पदं
 चोक्ता वदेद् बीजत्रयोदश ॥ सर्वशक्तितोऽर्था दुष्टानां पदमुच्चरेत् ॥ १४॥ बीजं त्रयोदशं चोक्ता वाचा मुखपदं व
 देत् ॥ संभयं हितं यंचोक्ता पुनर्बीजत्रयोदश ॥ १५॥ जिह्वां कीलय मुच्चार्य पुनर्बीजत्रयोदश ॥ बुद्धिं विनाशय युगं
 पुनर्बीजत्रयोदश ॥ १६॥ बुद्धिं जायसमायुक्तं ज्वाला मुखी मयं मनुः ॥ शनोत्तरं न वेदं शिवा बीजवक्षो मनुस्वयं ॥ १७॥
 अपि शुक्लसिंहे वात्र गायत्रीं हं उवाच ॥ ज्वाला मुखी देवता च संभना मन्त्रि मूर्तिभिः ॥ १८॥ ध्यानं यन्नामुवदण
 मित्या संपूर्ववदाचरेत् ॥ ध्यानं विना भवेत् न कोऽपि मंत्रोऽपि पुत्रक ॥ १९॥ जलसंज्ञं शो दो मुक्तां कालानलसमपु
 त्रं ॥ विष्णुं संभिनीं देवीं भजे हं विधिपूर्वकं ॥ २०॥ एवं ध्यात्वा जपे मंत्रं अर्कं लक्षं सुबुद्धिमान् ॥ तर्पणं गवाक्षी
 रे स्तालकेन कुनेत्यादि ॥ २१॥ तर्पणं च चतुर्लक्षं लक्षमेकं कुनेत्यादि ॥ सहस्रत्रितयं चैव ब्राह्मणान् भोजयेत्
 तः ॥ २२॥ त्रिमूर्तिं संभयं त्रीं पंचतानां पि क्षणात् ॥ आश्चर्यं दं महामंत्रं नराणां दुर्लभं नुवि ॥ २३॥ इदानी
 मंत्रराजं च ब्रह्मज्ञानमुखा ह्यं ॥ माया संभनवाणां च आश्चर्यं च कलौ युगे ॥ २४॥ तारं च लक्ष्मणायां च बुद्धिबीजं च पंचकं च

पूर्वोक्तां न्यासविद्यां च वगलापंजरं न्यसेत् ॥ न्यासानुक्तक्रमेणैव जण्डापंचरुदच ॥ १२ ॥ पीतांबरधरं सौम्यं
 पीतभूषणभूषितां ॥ स्वर्णसिंहासनस्थं मूले कल्पतरुं रथः ॥ वैरिजिह्वां मेदनार्थं दुरिकां विभ्रुतीं शिवां ॥
 पानपात्रं गदापाशं धारयंतीं शिवां भजे ॥ १४ ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं कर्मलक्षं सुणवनं ॥ तेर्पयेद्वेतुमिच्छेत् वा
 शिवा वाथ पुत्रक ॥ १५ ॥ जातिचंपकसमिश्रं जलेन च कुमारक ॥ पूजायुतं च संतर्प्य सूर्यतेनानलेन च ॥ १६ ॥ त्रि
 मं धत्तं पायसेन अथ वा पायसाज्ययो ॥ चरुणा वा हुनेत्युत्र पर्यायफलदायकं ॥ १७ ॥ सर्षपेन हुनेत्सहस्रं तत्त्व
 संक्षया ॥ नानादेहजरोगाश्च कर्त्तिमग्रहसंनवान् ॥ १८ ॥ पंचकांश्च प्रयोगंश्च शैलधातुसमुद्भवान् ॥ सद्यो नासेनमा
 याति मंत्रहोमेन साधकः ॥ १९ ॥ शालीशक्रुदुतोक्तं च सुमंतकुसुमेन वा ॥ षट्सहस्रं हुनेत्युत्र स्थण्डिले वाथ कुर्यात् ॥
 २० ॥ वशीकरणासंमोहं कीर्त्तिप्रज्ञेन वेत्तुं ॥ तालकेन हुनेत्युत्र सहस्रं वसुसंक्षया ॥ २१ ॥ कुण्डैश्चैव नगाकारै रजसा
 मौकलै निशा ॥ संभनं च भवेत्युत्र नात्र कार्यं विचारणा ॥ २२ ॥ अर्कैश्चापि चमदैश्च समिधः संप्रहेत्तरः ॥ प्रत्येकं त्रि
 सहस्रं प्रादेश समिधः क्रमेः ॥ २३ ॥ मंत्रचमर्षमुच्चार्य समिधद्वयेनैव च ॥ हुनेच्छानसमायुक्तो सद्यो विद्वेषणं भवेत् ॥

॥ २४ ॥ विभीतकस्य समिधो ग्रहास्तु त्रिसहस्रकं ॥ षट्कोणकुण्डैर्जुहुयात् निशार्थकसप्तदशके ॥ २५ ॥ स्थावरंश्च गिरिंश्चै
 व नदीपादपसंकुलान् ॥ क्षणादुच्चारं कुर्यात् होमस्यास्य पुनावतः ॥ निर्वतैलेन संयुक्तं शास्त्रली कुसुमं तथा ॥ जुहुया
 द्देवतं ध्यात्वा मारणं भवति कुर्वं ॥ २६ ॥ षट्कर्म निर्मीनमिदं सुसिद्धं शताक्षरी मंत्रमशेषदुःखहं ॥ होमेन संस्तंभन
 माचरद्बुधो विशासुसिद्धं मुनिगुह्यमादरात् ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीषट्पद्यागमेशां स्थायनतंत्रसप्तदशः पटलः ॥ १७ ॥
 ॥ नमस्ते जगतां देवी जिह्वास्तंभनकारिणी ॥ भजे हं शत्रुनाशार्थं वाग्देवतस्वरूपिणी ॥ १ ॥ ॥ कौश्वमेदन उवा
 च ॥ सम्यक् ज्ञानं महादेव नित्यानित्यस्वरूपक ॥ चंडचूडनमस्तेस्तु प्रयोगं वद मे पुनः ॥ २ ॥ षट्सहस्रं हुनेत्युत्र दूर्वा
 होममंतं त्रितः ॥ समस्ता विकटज्वरो हंति वगलायाः प्रशादतः ॥ ३ ॥ कुशेन जुहुयात् पुत्रतापज्वरहरं परं ॥ हुनेन्नावत्
 श्वेतदूर्वा ज्वरं चातुर्थं कं हरेत् ॥ ४ ॥ त्रिमध्वकं श्वेतदूर्वा षट्सहस्रं हुनेत् क्रमात् ॥ नानाविधज्वरं हंति नात्र कार्या
 विचारणा ॥ ५ ॥ दधिमिश्रं च दुग्धानिः शर्करागुडसंमितं ॥ जुहुयात् षट्सहस्रं नानामोहनिवारणं ॥ ६ ॥ सर्षपं लव
 णोपेतं पूर्ववज्जुह्यान्नरः ॥ नाशयेद्गुल्मरोगं च उं षधेन विनामहत् ॥ ७ ॥ षट्सहस्रं हुनेत् पुत्रशर्कराज्यसमन्वि

तं॥ पीतो देकोटि सर्वाश्च रोगाश्च शयते कुर्वं॥८॥ शान्तिशक्तिं हृत्ते पेतं वशीकरणा माप्नुयात्॥ राजा होमं षट्सहस्रं
 लभे वां हितं कनका॥९॥ हरिदाखा उ होमं कु षट्सहस्रं सुवृद्धिमाप्नुयात्॥ गर्भसंभोजनवे नारी सोपिवं ध्या मवेत् कुर्व
 ॥१०॥ केतकी दल होमेन गणिका वश्या माप्नुयात्॥ कु नेद ग्रद लेनेव नेत्र रोग विनश्यति॥११॥ मल्लिका कुसुमेनेव
 मधिकारी मतिर्नवेत्॥ जाती फलेन जुहुया दु न्मत्तो जायते रिपुः॥१२॥ षट्सहस्रं देव कुसुमं शर्करा ज्य सम मितं॥
 वृद्धिर्गवैव वांचल्यं सैजानं उ न्मतिस्तथा॥१३॥ ततश्चाणा नाशमाप्नोति नमः सूर्योदये तथा॥ मांसं संपुटं संयुक्तं
 दावाणं सममेव च॥१४॥ श्रुतं जुहुयादात्रो स योधनपतिर्नवेत्॥ मधुकं द्वाग मांसं च त्रिसहस्रं कु नेत्सुत॥१५॥
 भूतला जायते शी पुं ग्रामादि पतिरेव च॥ गौडी दुधेन जुहुयात् सहस्रं वाण संख्या॥१६॥ वदुमुत्रादि रोगांश्च नाशय
 तिनशो शयः॥ मा सीडवेण जुहुयात् षट्सहस्रं क्रमेणात्॥१७॥ ज्वरमत्यादि रोगांश्च स यो नाशन माप्नुयात्॥ पौशीड
 वेन जुहुयात् निशाषसु सहस्रं॥१८॥ संग्रहं ग्रहशी रोगं स यो नाशन माप्नुयात्॥ अनेन अन्न होमेन कुत्वा ह्यन्नपति
 र्नवेत्॥१९॥ हृत्तेनं कान्तिमान् भूत्वा नारी नामात्म दो नवेत्॥ क्षीरेण भूमिना शश्च दध्नापनाशनं॥२०॥ पंचगव्ये

मु २

न जुहुयात् पूर्ववत् शपना शयेत्॥ गोमुत्रेण कु नेन्मं त्री षट्सहस्रं क्रमेणात्॥२१॥ वाली मध्येन जुहुयात् स्त्री मां कर्षणं
 नवेत्॥ कर्जुरेन तुडुवेण पुंसा मा कर्षणं नवेत्॥२२॥ तिल तैलेन जुहुयात् सर्वा कर्षण माप्नुयात्॥ रुं ड तैलेन जु
 यात् वाचा कर्षण माप्नुयात्॥२३॥ कसुं न तैलेन होमेन पूर्ववत् होममात्रतः॥ जलजाश्चैव होमेन नावदा कर्षणं सुत
 ॥२४॥ करं ज तैलेन होमेन नवेद्वि ध्यानने कशः॥ आकर्षण नवेत् शी पुं स्वे च शपथि स जयः॥२५॥ पवनापान होमे
 ने पूर्ववत् होममात्रतः॥ अग्निमध्यादिपुः स्वयं॥ रोगी च जायते मासात् शिवस्य वचनं यथा॥२६॥ जुहुयादा वना ले
 न पैत्य रोगी नवेदिपुः॥ निव पत्र दु वेणो व वातरोगी नवेदिपुः॥२७॥ मोहिनी पत्र जडा वै श्रेष्ठा रोगी नवेदिपुः॥
 शर्क पत्र दु वेणो व क्षयरोगी नवेदिपुः॥२८॥ वजा क्षीरेण संयुक्तं दा वना लेन पुत्रक॥ जुहुयात् षट्सहस्रं तु वग
 ला ध्यान पूर्वकं॥२९॥ नाडी वृण समा युक्तो षण्मासा म्रियते रिपुः॥ गवंच तिल तैलं च श्रावना ल सुतेने च॥३०॥
 ग्रामे वानगरे वाथ वगला ध्यान पूर्वकं॥ स्फोट पुणं च जायते रिपु र्ये जनमात्रक॥३१॥ यस्मिन्नात्र न संदेहो शिव
 स्य वचनं यथा॥ तिल तैलेन संयोज्य यावत्त्रालानु मेव च॥३२॥ जुहुयात् पूर्ववत् शत्रु र्माण्डला हिन संशयः॥

कपूरमिलितं चैव तिलतैलं कुनेत्सुधी ॥ ३३ ॥ मारणां मातुलाह्वोर्नोत्रकार्यविचारणा ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्री
 षष्ठिशागमेशाख्यायनतंत्रेश्वरादशः पटलः ॥ १८ ॥ ॥ चतुर्भुजां त्रिनयनां पीतवस्त्रधरां सुभां ॥ वदेहं
 वगलादेवी शङ्खसंभनकाणी ॥ १ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ नमस्ते योगिसंसेवा नमः कारुणाकोत्तमः ॥ प्रयोगं वा
 पसंहारं वद मे सर्वमंगला ॥ २ ॥ ॥ श्री इश्वर उवाच ॥ प्रेतांगारमसीकृत्वा सितवस्त्रेण वृद्धिमान् ॥ स्वल्पं
 तटं तरे भस्म वैरिनाम च संलिखेत् ॥ ३ ॥ एकाक्षरी वगलादेवी वेद्ये तस्माद्गदरात् ॥ शताक्षरी च संवेद्यु
 शि शानादिषु वेद्येत् ॥ ४ ॥ तद्वस्त्रं गुलिकीकृत्य वेद्येत्पुनरनुना ॥ भौमवारे समानीये स्थापयेद्दक्षकोटरे ॥
 ॥ ५ ॥ दक्षमूले जपेन्मंत्रं मयुते ध्यानपूर्वकं ॥ पुत्रदाशदिसंयुक्तो पश्चाद्भुजमनो नवेत् ॥ ६ ॥ भूर्जपत्रा लिखेत्ता
 म् वगलाबीजमध्यगं ॥ कोटरे स्थापयेत्पुत्रविभीतकतरोरुत्था ॥ ७ ॥ जिह्वासें भन वदुत्रोः पक्षमात्रेण पुत्र
 क ॥ वृहस्पतिसमो वापि वाचस्पतिसमोऽपि वा ॥ ८ ॥ तालपत्रे लिखेत्ताम वगलाबीजमध्यगं ॥ प्राणाप्रतिशेकत्वा
 तु निर्देहे दीपवह्निना ॥ ९ ॥ जपेत्तत्र सहस्रैकं शताक्षरमनुत्तथा ॥ जिह्वासें नो भवेद्दीपुं शेषनाषापतिः स्व

यः ॥ १० ॥ प्रेतभाण्डो लिखेत्ताम प्रेतांगरेण साधकः ॥ प्राणास्थापनं कृत्वा रवौ रात्रौ सुवृद्धिमान् ॥ १३ ॥ प्रेतान् प्रेतका
 रे च निर्देहेत्येतकानने ॥ नमोऽश्मशानमध्ये तु जपेद्दक्षिणसंमुख ॥ १२ ॥ सहस्रं ध्यानपूर्वं तु मातर्यामिषया सत ॥
 एवं कृत्वा तु सत्याय जयस्थो जायते भुवि ॥ १३ ॥ मासान्मृत्युवशात्पूज्या विनिष्पत्तिन संशयः ॥ श्रीसूक्तमार्जनेनैव
 तन्मंत्रेण भिमंत्रितं ॥ १४ ॥ शतमशोत्तरं चैव सहस्रं वा कुमारक ॥ मंत्रितोऽकपानेन पुण्यं सुखमवाप्नुयात् ॥ १५ ॥
 चित्तामस्म चित्तांगारं चित्ताम्रं च कुमारक ॥ मोहिनीपत्रजडावै मर्दयेत्सैरुमनो नयः ॥ १६ ॥ समं समं हि पृष्ठिहं म
 र्दयेत्कल्पयेत्पुनः ॥ चतुरं गुलपुत्रली च कुर्यात्सर्वान् संयुतं ॥ १७ ॥ हृदि तन्नाम च लिख्य ललाटे वगला लिखेत् ॥ १८ ॥
 सङ्गीतं वा निवीजं च लिखेद्दिङ्मुच निर्देहेत् ॥ प्रेतवद्वे प्रेतका रे प्रेतमांसे सुपुत्रक ॥ १९ ॥ जपेत्तत्रायुतं पुत्ररिपुर्गदं य
 मालयं ॥ मृद्वान्नीरसंयुक्तं मर्दयेत्प्रेतसर्षपैः ॥ २० ॥ चतुरं पुत्रस्यां लिखेत्पूर्ववदाचरेत् ॥ स्थापयेच्च ह्यथो
 भागे समं कंठकयोगतः ॥ २१ ॥ तत्रोपरि दिवा रात्रौ अग्निं संस्थाप्य वृद्धिमान् ॥ वगलाबीजमध्यस्थं साध्य नाम च
 संलिखेत् ॥ २२ ॥ वेद्येद्द्वगलामंत्रं शि शानादि शताक्षरी ॥ प्राणाप्रतिशेकत्वा तु संहारक्रमतो र्वयेत् ॥ २३ ॥ शताक्ष

णार्कसीरैस्तु मृहि सीरेण लेपयेत् ॥ संतपे दीपशिखया पुनरुत्तुल्य संतपेत् ॥ २४ ॥ एवं कृत्वा शोत्तर शतं शताक्ष
 र्णसिद्धि मन्त्रं जपेत् ॥ एवं कृते सप्रशन्नं सशस्त्रं मृतो भवेत् ॥ २५ ॥ मसूरिकाजहाशक्तो पश्चाद्भुङ्क्ष्य मालयं ॥ मंत्र
 मेतन्निव पत्रं एकमेकं क्रमं क्रमः ॥ २६ ॥ चंडपुशादमन्त्रेण शीतला विद्यया तथा ॥ सपत्नी द्विरये क्षीरैः सदा हंशा
 तिमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ तिक्तकोषातकी जाती तं पिष्ट्वा सादरं तथा ॥ धस्वरं कंतं मृद्वि कार कला कर्ति ॥ २८ ॥ षट्शिला
 निवर्जोष्ठे व कुशीत्यादद्वयं तथा ॥ वदरी मूलतो गत्वा प्राणास्थापना कंचरेत् ॥ २९ ॥ श्रीत्रागुली गंडुर्भूम्यो जिह्वा
 नासास्य मेधमौ वगलासि पुंसं पुटद्वयं ॥ ३० ॥ वृक्षस्थाने स्ना कान् अर्क संख्याया ॥ दक्षिणाभिमुखो
 भूत्वा रोपयेन्न गृणे तथा ॥ ३१ ॥ पंचपंच करे रोप पाश्चिदक्षे च पृष्ठके ॥ कंटकान् सप्त संख्या कान् रोपयेत्पुं द्रुमं के
 ॥ ३२ ॥ रोपयेत्पुं द्रुमं तु पुत्ये कं द्वादशं तथा ॥ मंत्रं पूर्वच संशेष वदरी कंटकास्तथा ॥ ३३ ॥ पुत्रलीपेन वस्त्रेण वचाया
 देशगर्भके ॥ श्मशानाग्नौ क्षिपेद्वात्रौ वलिं दद्याच्च कुरुटं ॥ ३४ ॥ अस्मर्प्य दं रिपो रंगे नाडी मूलं भवेत्कुर्व ॥ तेनैव दुः
 खदं शत्रु पश्चाद्भुङ्क्ष्य मालयं ॥ ३५ ॥ वक्षो हं वोपसंहारं जीवस्थो पिरिपुं यथा ॥ रवौ रात्रौ वलिं दत्वा आनीत्वा साधका

ब्रह्मस्थाने स्नात्वा देशकंटकान् अर्क संख्याया ॥ ५

मन्त्र पूर्वक ॥ ४

२३

त्तमः ॥ ३६ ॥ तत्कंटकाणां द्यौ क्षीरेण ज्वालयेत्तु ॥ तल्ललाटं च संलिख्याल्पनिः क्षिपेत्कूपमध्यगे ॥ ३७ ॥ निःक्षिपे
 त्मन्त्रं पूर्वच एकैकं चोत्तरोत्तरं ॥ सालवेनैव मंत्रेण मन्त्रयेत्कलसौदकं ॥ ३८ ॥ सहस्रधारं विधिवन्मंत्रवारिधा
 रादिभिः क्रमात् ॥ प्रयोगं पाठितं तेन मार्जयेत्सालुवेन त ॥ ३९ ॥ तस्मिंश्च मंत्रयेत्शाल्य मंत्रेणैव शतं श
 तं ॥ त्रिकालं प्राशयेत्तायं मन्त्राङ्गे मार्जनं तथा ॥ ४० ॥ त्रिदिनं चाथ वापंच अपि संख्यादिनेषु च ॥ एवं कृते
 णिडितस्य पीडा सूर्ये दिये यथा ॥ ४१ ॥ हरे क्खंति मा प्रोति तमः सूर्ये दिये यथा ॥ न ज्ञात्वा वोपसंहारं यः करोति न रा
 धमः ॥ ४२ ॥ सती वने वचा एडालो मृतश्चानो भविष्यति ॥ प्रयोगं वोपसंहारं अश्वसे च कुमारका ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्री
 षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ यत्तत्रैकोऽष्टविंशतिः पटलः ॥ १५ ॥ ॥ सर्वा वयवशो नाद्यां समपीनपयोधरां ॥ हृदि संजा
 वयेद्देवी वगलां सर्वसिद्धिदां ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ ॥ नमस्ते पार्श्वतीनाथ नमः पन्नगभूषणा ॥ परविद्या मे दने
 च वगलायाश्च मे वद ॥ ॥ श्रीश्चर उवाच ॥ मंत्रोद्धारं पुवक्ष्यामि मंत्रसिद्धिदृणावधिं ॥ प्रयोगं वोपसंहारं श्रु
 त्तु सर्वं कुमारका ॥ ३ ॥ उद्धरेत्तारमादौ तु सप्तमायां ततो चरेत् ॥ श्रीमायाशक्तिवाराहं वा भवं मान्मथं तथा ॥ ४

संलिखेनार्धवीजं च वगलापदमुद्धरेत् ॥ परप्रयोगमुद्धीर्य ग्रसयुग्मंततः परं ॥ ५ ॥ पूर्ववन्नववीजं च वृत्त
 स्त्रपदमुद्धरेत् ॥ रूपिनीपदमुद्धीर्य परविद्यापदं वदेत् ॥ ६ ॥ ग्रसनीतिपदं चोक्ता भक्तहितयमुद्धरेत् ॥ पू
 र्ववन्नववीजं च परप्रज्ञापदं वदेत् ॥ ७ ॥ हारिणीतिपदं चोक्ता प्रज्ञाख्यातियुगं वदेत् ॥ रूपिणीपदमुद्धीर्य
 बुद्धिनासयुगं वदेत् ॥ ८ ॥ पंचेन्द्रियपदं चोक्ता ज्ञानं नक्षयद्वयं वदेत् ॥ पूर्ववन्नववीजं च वगलापदमुद्धरेत् ॥ ९ ॥
 कुंफरुखाहासमायुक्तं वगलामंत्रमुद्धरेत् ॥ शतोत्तरं मंत्रवीजं मन्त्रविंशतिमेव च ॥ १० ॥ बुद्ध्या अपि बुद्धं दोषाणां
 यतीसमुदाहृतं ॥ परविद्याभक्ताणी च वगलादेवतास्वर्यं ॥ ११ ॥ अत्रप्रयोगं वक्ष्यामि मन्त्रस्य तु कुमारक ॥ पांशां कुशे
 नांतरितः शक्तिवीजेन विन्यसेत् ॥ १२ ॥ तत्र हामी श्वरी वीजेः साधुवीजं ततो न्यसेत् ॥ लघुषोढां च विन्यस्य क्रमादे
 वकुले श्वरि ॥ १३ ॥ ध्यानं यत्ना प्रवक्ष्यामि कोऽश्वमेदनकोविदः ॥ सर्वमंत्रमयी देवी सर्वा कर्षणाकारिणी ॥ सर्व
 विद्याभक्ताणी च न जेहं विधिपूर्वकं ॥ एवं ध्यात्वा जपे मंत्रं लक्षमेकं सुपावनं ॥ १४ ॥ तर्पयेद्वासरे नैव तद्दशांशं कु
 मारक ॥ द्वागमांसेन जुहुयात् मन्त्राज्येन समन्वितं ॥ १५ ॥ खण्डमा मलकप्रक्ष मयुतं च कुमारक ॥ योगिनीवीरपूजां च

आचरेच्च सादरतः ॥ १६ ॥ मंत्रसिद्धिर्भवेत्तत्र नात्र कार्यविचारणा ॥ पुरप्रयोगजालेषु मंत्रमेतं कुमारक ॥ १७ ॥
 तत्रायुतं जपे कुर्यात् तत्र विद्वन्जपते ॥ यत्र कुत्रापि रिपवः तपः कुर्यात्ति निश्चला ॥ १८ ॥ तत्रायुतं जपे मंत्रं ग्र
 सते परविद्याया ॥ अयुतं तस्य मंत्रं च अतिमंत्रफलं लभेत् ॥ १९ ॥ दुष्कामिनी निनोये च तथा विद्यानिमानिनः ॥ रू
 पा निमानिनो ये च खौवना निमानिनश्च ये ॥ २० ॥ यत्र कुत्रापि तिष्ठति मंत्रमेतं कुमारक ॥ परविद्याभक्ताणामर्थं
 मंत्रं चैवायुतं जपेत् ॥ २१ ॥ श्वेतकेशानसमायाति दंतसूत्रो भवेद्विपुः ॥ स यो यो वनहीन च तमः स यो दये यथा ॥ २२ ॥
 रूपवान् बुण्णरोगी च भवतो वनसंशयः ॥ यात्यादिमानि नो ये च निंदको भवति कुर्व ॥ २३ ॥ तपो निमानि नो ये च
 ये च रूपानिमानिनः ॥ अगहीना निजायते नात्र कार्यविचारणा ॥ २४ ॥ वैदिकं च परित्यज्य विपरीतकृतं भवेत् ॥ वि
 द्याविनिमानिनः सर्वे ययुतं जपमाचरेत् ॥ २५ ॥ भवेद्विद्याविहीनोऽपि सुखरो भवति कुर्व ॥ देहा निमानि नो ये च न सुख
 को भवेत् कुर्व ॥ २६ ॥ दोर्जा ये समायुक्तो सर्वसंमोहनं भवेत् ॥ एतन्मन्त्रस्य माहात्म्यं न जानति अघी श्वरा ॥ २७ ॥ सर्वं च
 देहजमदं क्षिप्रमावाप्तुं काशिनी ॥ योगाभ्यासी योगशक्तो तपस्वी च तपस्वीनः ॥ मन्त्रेण सिद्धिः सिद्धेऽपि यत्र पुर्ति ति पुत्र

क॥ परविद्याभेदनं च मंत्रोपासनतस्तदा ॥ ३० ॥ यत्रागत्वा समानीति एतन्मंत्रं यत्तज्जपेत् ॥ योगसिद्धौ मंत्रसिद्धौ
 तपस्वीतपजीवनः ॥ ३१ ॥ भद्राक्रां भो भवेन्नाचो निदकोपि न वे कुर्वं ॥ यथेतन्मंत्रं यत्तज्जपेत् ॥
 ॥ ३२ ॥ तदा ज्योत्समासेन श्रुं वासे वा परो भवेत् ॥ न तस्मादधिकं न शान्तैव देवकरो भवेत् ॥ ३३ ॥ नैव निर्दिष्टा
 करो भूया यदि ह्येतत्तज्जपेत् ॥ ॥ इति श्रीषड्विंशतमोऽध्यायः ॥ पटलः ॥ २० ॥
 परपुत्रोपसंहारी परगर्वपुत्रेदिनी ॥ परविद्याभक्षणं वगलां हृदि जावयत् ॥ कुमार उवाच ॥ नमस्ते
 योगिसंसेव्य योगराजनमोक्तते ॥ परविद्याकर्षणं च पुण्यं वदशंकर ॥ २ ॥ श्रीशंकर उवाच ॥ विष्णुमेतद्
 किमयं त्वद्वक्त्रं वगलां मयं ॥ एतन्न जायमानां वगलां च कुमारक ॥ ३ ॥ वायुयं चैव वैचित्रं त्रिषु लोकेषु व
 त्ते ॥ तत्पुत्रं वदशंकार्थं च विद्यामेतां कुमारक ॥ ४ ॥ मनसा वा जपेन्मंत्रं सुखं तस्य विलोकयेत् ॥ अयं च विस्मृतं प्रति
 स्मरन्नात्तं भवति कुर्वं ॥ ५ ॥ एतन्मंत्रं वैरिजिह्वा गदां मूलेन संयुतां ॥ पीतवर्णीमदाद्यस्मिं चिंतयेद्यमनं रि
 पोः ॥ ६ ॥ सतु भावपतिः साक्षाद् हृदस्यतिरविस्वरं ॥ सतु जात्यधमो नृत्वा निदको न वाने कुर्वं ॥ ७ ॥ असुशस्त्रम

पुष्पितं ५

यं मंत्रं योजानाति कुमारक ॥ तत्रागत्वा महामंत्रं जपेद्विद्वन्मन्त्राधीः ॥ ८ ॥ त्रिसहस्रं ध्यानयुक्तं तस्य विद्या कुमार
 क ॥ विस्मृतिश्च भवेत् श्रीधुं नात्र कार्यं विचारण ॥ ९ ॥ अतः तैश्चैर्यं संयुक्तं देशतो वत्तेते यदि ॥ तस्मादेतन्मोम
 वारे निशिनमे न बुद्धिमान् ॥ १० ॥ पुदक्षिणां त्रयं कृत्वा दिशि कैवेरदिशुः खः ॥ सहस्रं च सवारात्रौ न हृद्यो भ
 वेत् कुर्वं ॥ ११ ॥ ग्रामं वा नगरं वा च नित्यं कृत्वा पुदक्षिणां ॥ जपेत्तु सखातं तद्गामचकुमारक ॥ १२ ॥ तस्यादिभि
 विपिश्यंति दुर्वाचौरेण तस्यति ॥ पशुभिर्मियते पुत्रमासाद्रागमवाप्नुयात् ॥ १३ ॥ फलितं चैव शत्रौ वा ममाश्रित
 रौ शत्रौ निशाकाले जने भूत्वा सुनिश्चयः ॥ १४ ॥ पुदक्षिणां त्रयं कृत्वा यत्तज्जपेत्तज्जपेत् ॥ वृक्षादिमूलमाश्रि
 ति शिवस्य वचनं यथा ॥ १५ ॥ एकाक्षरी च वगलां साधनाममकेशतः ॥ चिंतयेद्वाथ काले पुं सहस्रं ज
 पमाप्नुयात् ॥ लक्षं जप्त्वा मनोरेवं मृत्तिकां च कुमारक ॥ प्रवाहोपरि निःक्षिप्य तयोपरि सुबुद्धिमान् ॥ १६ ॥ स
 भयेत्तन्मदीवेगं नात्र कार्यं विचारण ॥ मंत्रितं नमस्तनूदिनिःक्षिपेणमात्रतः ॥ १७ ॥ वाक्याणि वदन्
 चां च तत्राणास्तं न न भवेत् ॥ मंत्रयुक्तं कृतं भस्म मंत्रे नानेकपुत्रक ॥ १८ ॥ अष्टोत्तरशतसंस्कृतं ध्यानमा

वेणुद्विमान्॥सर्वगोदलनंकुर्वीत् नमस्तु च कुमारक॥२१॥वनेचरत्तामसज् नमस्तु चैरादिदृक्कर्म
 दैत्यरानपि॥प्रेताश्च मृताश्च पिशाचभूचराः सिंहाश्च संस्तं नयति कुर्वन्॥२२॥वाद्यार्थं चार्थं वा लोकां समा
 यां राजसन्निधौ॥गत्वा तु तः सर्वे जिह्वायां नममाप्नुयात्॥२३॥शङ्खमुद्दिश्य मंत्रं च श्रुतं पुनरेव नरः॥पश्चात्
 साद्रवेत्तशत्रौ जिह्वायां नममाप्नुयात्॥२४॥तेनैव प्रियते शत्रुमण्डलाद्वनमानवः॥दक्षिणामूर्तिं मंत्रेण
 मंत्रितं जलमादरात्॥२५॥त्रिकालं चैव पीत्वा तु मण्डलाकांतिमाप्नुयात्॥॥इति श्रीषड्विंशतमोऽध्यायः
 तंत्रैरुक्विंशतिः पटलः॥२१॥॥नमस्ते देवदेवेशी जिह्वायां नमकारिणी॥पाणपात्रं गदा मुक्तां नजे हं वग
 लामुखी॥१॥॥स्कन्द उवाच॥त्रिपुरारि त्रिलोकज त्रिपुरात्मक शं वक॥वगलास्त्रमिदं पुत्र सुगसुरसू
 जितं॥अगस्त्यः प्रोक्तवान् पुत्र रामेदासरथिं पुति॥३॥तेनोक्तं मार्जनं पुत्र तेनोक्तं चार्जुनं पुति॥तद्विद्यां च प्रवक्ष्या
 मि वगलाहृदयं मनु॥४॥प्रथमं वगलावीजं बाराहं तदनंतरं॥मम शत्रुं ततः शक्तिं वगलावीजमुद्धरेत्॥५॥
 वगलामुखिपदं चोक्ता वाचा मुखपदं वदेत्॥ग्रसद्वयं च उच्चार्य स्वास्त्रं गुप्तं ततः परं॥६॥मम शत्रुं ततोऽप्युच्यते

हि वगलास्त्रवदस्माकं हृदि वा स्मृत्यगो ॥२॥५॥

शितं पिवयुग्मकं॥वगलामुखी सुचार्य वगलावीजमुद्धरेत्॥७॥त्रिचत्वारिंशद्वर्षयुक्तं वगलायाः सुपावनं॥दुर्वीमा
 अपिरेवात्र हं दोनु सूप न वेत्सुत॥८॥देवता वगलानाम्नी जगद्धापकरुपिणी॥मौवीजं हं च शक्तिः फट्का
 रं कीलकं तथा॥९॥मन्त्रेण जनेन देवाश्च न्यासविद्या समाचरेत्॥आननेदं प्रवक्ष्यामि मंत्रं नेदेन पुत्रक॥१०॥
 चतुर्भुजां त्रिनयनां पीनोन्नतपयोधरां॥जिह्वायां खड्गं पाणपात्रं गदाधारयंती हरं॥पीतांबरधरां देवी पीतपुष्प
 रत्नं कृतां॥विमोक्षी चारुवदनां महाशक्तिं तलोचनां॥सर्वविद्याकर्षणं च सर्वज्ञापयस्वरिणी॥नजे हं वा मुव
 गलां सर्वकर्षणी कर्मसु॥स्वध्यात्वा जपेत् मंत्रं वाणलक्षं कुमारक॥तर्पयेत्तद्दशांशेन जसं समिश्रवाशिना
 ॥तद्दशांशं दुनैत्युत्र तालकं चाज्यं संयुतं॥मगकारेषु कुण्डेषु हंसमुद्रां सुबुद्धिमान्॥वदरीफलमात्रं च द
 दुनी शुक्रमारक॥वाष्पान् नमोजयेत्पश्चात् सहस्रं शतमेव च॥योगिनीं पूजयेत्पुत्र दुव्यशुद्धि समन्वितं॥मद
 द्विर्नेवैतस्यो नान्यथा शिवभाषितं॥षट्सहस्रं जपेत् मंत्रं निशायां चण्डिका हरे॥जिह्वायां नममाप्नुयात्
 तिष्ठ हं सति समोपि वा॥जपित्वा तु सहस्रं तु भैरवस्य च सन्निधौ॥बुद्धिं प्राप्नोति भवेत्सो वाणीपति समोपि वा॥दीर्घ

उवाच
 अर्चयेत्
 तिष्ठ हं सति

३ सत्यं देवता च प्रसीदति॥सिंहाय चोपे मन्त्रं अथ नमस्तु बुद्धिमान्॥शत्रुं हं भवेत्

ॐ शीघ्रं गच्छ यमालयं ॥ पार्वती सन्निधौ मंत्री जपेद्युतमादरात् ॥ रात्रौ पूजा समायुक्तं नमोदक्षिणादिप्रसवः ॥ श्रे-
 ष्ठमो भवति शत्रु श्रवणं कौशलेन ॥ विष्णुराजं समन्वय्य रवौ तु जपमाचरेत् ॥ त्रिसहस्रं जपेन्मंत्रं कुक्षिरो-
 मीषवेदिषुः ॥ मण्डलान्नाशमायति नात्र कार्यविचारणा ॥ प्रयोगान्ते च संस्कारं पूजाकाले समाचरेत् ॥ ॥ इति
 श्रीषष्ठिभागमेशाख्यायनतंत्रे द्वाविंशतिः पटलः ॥ २२ ॥ ॥ स्वर्गसिंहासनासीनां सुन्दरांगी सुविस्मितां ॥ विवोहं
 शरुवदनां ध्यायेत्पीनपयोधरां ॥ १ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ ॥ नमस्तानुवरुदाय तापत्रयहराय च ॥ वगलामत्र
 महामंत्रं प्रयोगात् वदशंकर ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ त्रिकाले तु समासीनो ध्यानं पूर्वमुसाधकः ॥ त्रिसह-

कविश्वरूपलेखाप्रजपतिपुत्रायाः

मंत्रयित्वा तु जपं पश्चात् समाचरेत् ॥ नित्यं च त्रिसहस्रं तु षण्मासं विजितेन्द्रियः ॥ वाचा सिद्धिर्न वेत्तस्य शापान् तु
ग्रहकारिणी ॥ ४ ॥ तत्क्षणं ह्यधिनाशं तु भवेदेव न संशयः ॥ विभीतकतरोर्मले श्रुतं जपमाचरेत् ॥ ५ ॥
जिह्वा स्तंभनमायाति साक्षाद्वागीश्वरोऽपि वा ॥ श्रोत्रं स्तंभनमाप्नोति स यो वधिरनां दुजेत् ॥ ६ ॥ पित्तमर्दतरोर्म
ले श्रुतं जपमाचरेत् ॥ घ्राणं स्तंभनमाप्नोति रोगी पित्तवत्सराद्भवेत् ॥ ७ ॥ कदलीमूलमाश्रित्य श्रुतं ज
पमाचरेत् ॥ पदं स्तंभनं भवेत्स यो वातरोगी भवेन्नरः ॥ ८ ॥ करं जमूलमाश्रित्य श्रुतं जपमाचरेत् ॥ स्तंभयेज्ज
ठराग्निस्तु अत्र द्वेष्टं भवेत्कुर्वं ॥ ९ ॥ विषतिदुकूलं च समाश्रित्य मनुं जपेत् ॥ श्रुतं श्रुतं भवेत्पुत्रं गात्रं स्तं
भनमाप्नुयात् ॥ १० ॥ नयं समुद्रगमिन्यां नाभिद्वजले नरः ॥ तर्पयेद्द्वगलांश्चैवाग्रस्थं कल्पात्तन्मये ॥ ११ ॥
दिने दिने सहस्रैकं वगलाभ्यां पूर्वकं ॥ ग्रन्थं श्रावं भवेत्तस्य नार्थयाः शिवभाषणं ॥ १२ ॥ वल्लीपल्लवं
मलेन जपेत् श्रुतं संख्यया ॥ मंत्रमद्यपि नो नार्थं ग्रन्थं कल्पात् कुमारक ॥ १३ ॥ तर्पणं तु दिवा कल्पात् रात्रौ न
रात्रौ जपेत् ॥ लोपिवंशं भवेत्सत्यं नायथा शिवभाषितं ॥ १४ ॥ अशाने पुजयेत् मंत्रं ग्रन्थं कल्पात् तु पूर्व

वत् ॥ सद्यस्तं भार्याया नाश भवे देवं न संसय ॥ १५ ॥ श्रृणागारे जपे देवं मयुतं श्रानपूर्वकं ॥ लक्ष्मी नाशयते
नूनं सशश्वरवशिष्यते ॥ १६ ॥ जवीरतरुमूले तु अयुतं जपमाचरेत् ॥ भुमाकुले कुलं सर्वं मरुता नाशना

पुण्यात् ॥ १७ ॥ शतवारं मंत्रितं च शकरोदकमेव च ॥ रिपूणां च वदान् कौ ॥ जिह्वा संमनमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ द्वादशतम
मंत्रितं चैव नारिकेलफलौटकेः ॥ पापयेडात्रिंशुभिः जिह्वा संमनमाप्नुयात् ॥ १९ ॥ नागवल्लीदले चैव क
रुकं चैव मेव च ॥ सहस्रं मंत्रितं पुत्र द्यातव्यं शत्रुनाशनं ॥ २० ॥ तं दलचवणात् शत्रु जिह्वा संमनमाप्नुया
त् ॥ चंदनं चैव कस्तूरी ॥ धर्षितं मंत्रयेत् सतः ॥ २१ ॥ पुनश्च मंत्रयेत्तात् पात्रे गुणसहस्रकं ॥ तच्च दनलेपनेन
रिपुघातो भविष्यति ॥ २२ ॥ दंतधावनकासं च मंत्रयेत् त्रिसहस्रकं ॥ तत्कायेन रिपोऽत्र दंतधावनमाच
रतः ॥ २३ ॥ जिह्वावाणी च रुद्धिं च पिशाटादिकं तथा ॥ संमनं च मवेत्स यो शिवस्य वचनं यथा ॥ २४ ॥ पुनर्वसुं
रवौ ग्राह्यं शतं श्रीसुं च वेष्टुं च ॥ स्मरानेन निखने डात्रे त्रिसहस्रं जपेत्ततः ॥ २५ ॥ शेषनाषा पतिवृत्तं श्रुति
रपिः स्वयं ॥ जिह्वा संमनमाप्नोति स यो मूकत्वमाप्नुयात् ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीषट्पिशागमेशां व्यायनतंत्रे त्रयोविंश

तिः पटलः ॥ २३ ॥ ॥ श्रंवापीतां वरयो मरुणा कुसुमगंधातुलेषां ॥ सुविरितवसनां श्रंविंकांतां न जामि ॥ १ ॥ ॥ कुमार
उवाच ॥ नमस्ते वृषभारुह नमः पन्नगकंकाणां ॥ लक्षणां वद मे देव वगलामंत्रमालिका ॥ २ ॥ ॥ श्रीश्वर उ
वाच ॥ मार्गववारं च संगृह्य आवा मस्यानि शांतथा ॥ तां सुकांसप्रवारं तु त्वामेव तदनंतरं ॥ ३ ॥ श्रुविं वं परितं
चैव कलागोमयकं तथा ॥ पुनरेकतराद्वा हां जा एम ध्येत्तु निःक्षिपेत् ॥ ४ ॥ सविषं सजलं युक्तं कुर्यान्मेलनमेव
च ॥ ५ ॥ रिडांतत्र निःक्षिप्य पूजयेद्यसु तत्क्षणात् ॥ ५ ॥ तुल्यो परिचतत मांडु रवौ शत्रौ च निःक्षिपेत् ॥ द्विगुणं जल
युक्तं कुर्यान्मेलनमेव च ॥ ६ ॥ अथ धैरिधुने रैव ज्वालां कुर्यात्तु बुद्धिमान् ॥ तस्या मृदुमवेत्ता वत् पवनं स
र्वगा चरेत् ॥ ७ ॥ गोमयस्यां हरिडां च लेक्ष्ये हारिणा पुनः ॥ द्वाया सुखं च कर्तव्यं हरिदामणिमादरात् ॥ ८ ॥
तेन कुर्यान्मालिकां च अक्षौतं शतं तथा ॥ पन्थास्त्रीभिर्मितं सूत्रं सतसंकादयेत्तु नः ॥ ९ ॥ तन्मालिकार
वैभारे षम ते नैव मार्जयेत् ॥ अर्चयेन्मूलमंत्रे सा चोडशै रूपं वा रत् ॥ १० ॥ निवेदयेत्पायशैव शर्कराज्यसम
न्वितं ॥ सहस्रं प्रजपेद्वा श्रो पंचाद्वर्गं मादरात् ॥ रुकादौ रैर्महामंत्रे वगला मातृपावनेः ॥ अयुतं प्रज

सिद्धिमाप्नुयात्॥१२॥ एवं च मालिकां कुर्यात् मंत्रसिद्धिमयेक्षणम्॥ हरिद्रा वस्त्रमाह्वय सिद्धि
 र्थं जपमचरेत्॥१३॥ हरिद्रामयपुष्पं च हरिद्रामये चंदनं॥ समर्पयेदलंकृत्य जपं शत्रौ समाचरेत्॥१४॥
 देवी भुजापैदेवी मर्चयेद्विधिवश्या॥ प्रमादाम्बालिका प्रमो पतिना च कुमारक॥१५॥ पुनः पूजा प्रकर्तव्यं
 यापूर्व वज्रपमाचरेत्॥ अथ वक्ष्ये प्रयोगं शुभमालिका लक्षणं तथा॥१६॥ पंचविंशतिभिर्मौक्त्यै स्वर्गस्त्रिंसाक्षरं
 वच॥ वक्षीकरणं समो हं कला संख्या सुमालिका॥१७॥ विंशद्विंशतं मनं विंशतिनाशे पंचमालिका॥ द्विपंच
 मविंशद्विंशद्विंशतं च संख्या॥१८॥ ज्वररोगादिपीडां पंचचैव चतुर्दशं॥ पंचाशत् शान्तिकर्माख्यं बुद्धिचंचतु
 र्दशं॥१९॥ पंचविंशतिचरित्रं मालिकाक्रममीदृशं॥ नृगुवरिचसंग्रह उवाच तानि पुत्रक॥२०॥ कुक्षीचैव
 कर्पूरं॥ श्रीखण्डगुरुतं ज्ञातं च न च हरिद्रा जं केशरं च समं समं॥२१॥ मर्दयेन्मरुसि प्राज्ञं खलेनैव कुमारकं॥ नैकुंथीपुत्रे ला
 सी च चतुरंगुलमानतः॥२२॥ सर्वांगसुन्दरी देवी द्विजुजावगलामुखी॥ वगला चैव त्रिभारी पीनोन्नतपयोधरा॥२३॥ पीतव
 र्णमदाक्षणी श्रद्धां चानुत्तरी॥ प्राणापुति संकृता संस्थाप्य विधिना नैक॥२४॥ अखंडं तं इलेनैव हरिद्राक्षतमेव च

हरिद्रापंकजं वच ४

कलासकाक्षरैर्मंत्रै रक्षतां मूर्द्धनिः क्षिपेत्॥२५॥ एवं कृत्वा तत्तलक्षं देवीपुत्रक्षमाप्नुयात्॥ यः परस्मै न कर्तुं
 वानवक्तुं वा कदाचन॥२६॥ एवं पूजाविधिं पुरापूर्वमादरात्॥ तत्तलक्षं प्रमाणेन ग्रंथोक्तं फलमाप्नुयात्॥२७॥
 ॥ इति श्रीषट्पुत्रागमेशांख्यायनतंत्रे चतुर्विंशतिः पटलः॥२८॥ ॥ नमामि वगलां देवीं शत्रुबाकसं नरूपिणीं
 ॥ नजेहं विधिपूर्वच जयं देहि रिपूतदहू॥२९॥ ॥ कौशलेन उवाच॥ ॥ नमः कैलाशनाथाय नमस्तै मुनिसेवित
 ॥ चतुरक्षरीमहामंत्रं वगलाया श्रुतं ब्रूवः॥३०॥ ॥ इत्युवाच॥ ॥ सप्तकोटिमहामंत्रं त्रैर्मंत्रराजमिमं श्रुत्वा॥
 षट्पुत्रागैस्तंभनं च सर्वकर्मोत्तमोत्तमं॥३१॥ यदंशं नमो ज्ञातः स मुनिसेवितं क्षणीमेव पुत्रकं॥ अशुतं पुजयेत्तं च
 वगलाच कुमारकं॥३२॥ मंत्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि न्यासध्यानादिकं तथा॥ प्रयोगं चोपसंहारं वक्ष्ये हंतव पुत्रकं॥३३॥ वेदादि
 विलिखेत्पूर्वं पाशबीजं ततः परं॥ सप्तमायां ततो हार्यं मं कुशं बीजमेव च॥३४॥ चतुरक्षरी च वगलां सर्वमत्रोत्तमोत्तमं
 ॥ न्यासविद्यां प्रवक्ष्यामि मंत्रनेदेन पुत्रकं॥३५॥ पाशां कुशां तरितशक्तिरमां च तद्वत्तद्वत्तं नमो दनवीजमथो वरा
 दौ॥ बागीश्वरी च वगलाख्य सुबीजराजं विन्यातां करपुगे हृदयादिकेषु॥३६॥ नतुर्वलीमिके मंत्रे मानका बीजपूर्वकं॥

प्रत्येकं च न्यसेत्पुत्रमंत्रसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ अथ वा वगला मंत्र सर्वैरंगुलिभिर्न्यसेत् ॥ ततो जपे मंत्रं राजं वग
ला चतुरदरं ॥ १० ॥ ब्रह्मा अवि श्वे द्यो त्रगा यत्री समुदाहृते ॥ देवता वगला ना म्नी ध्यानं वक्ष्ये कुमारक ॥

११ ॥ कुटिलालोकसंयुक्ता मया चूर्णितलोचनां ॥ मदिरामोदवदनां प्रवालमधुमाधरां ॥ १२ ॥ सुवर्णमौलिनपु
स्थ कठिनकनकमण्डलां ॥ दक्षिणावर्तमन्त्राभिः सूक्ष्मसक्षौ मसंयुतां ॥ १३ ॥ रंजोरुपदपद्मतां पीतवस्त्रसमावृतां
स्वंध्यानामहादेवीं कुर्यात्प्रमत्तं त्रितः ॥ १४ ॥ वेदलक्षं जपं कुर्यात्पर्वताग्रे कुमारक ॥ मिक्षीसीवाफलाशीमौ
नीभूता समाहिता ॥ १५ ॥ तर्पणं च दिवा कुर्याद्वात्रौ वा प्रजपेत्स्मृतं ॥ स्वं कुर्यात्परश्वर्या देवीपुत्राक्षमाप्नुयात् ॥ १६ ॥
रात्रौ होमं च कर्तव्यं दिवा ब्रह्मणो जपनं ॥ हरिद्रासंयुक्तं हरिद्राचूर्णं चंदनं ॥ १७ ॥ हरिद्राक्षमासां च हरिद्रा
वर्णदेवतां ॥ स्मरेच्च जपकाले तु सर्वसिद्धिं करं नृणां ॥ १८ ॥ मधुकपुष्पसंमिश्रं मर्चितेन जलेन वा ॥ तर्पणं तद्दशां
शेन देवतामूर्द्धनिः क्षिपेत् ॥ १९ ॥ आज्येन मिश्रितं वैवशर्करापायसं कुनेत् ॥ पूष्णि कुर्त्तते ततो दद्यात् ॥ ब्राह्मणान्
भोजयेत्ततः ॥ २० ॥ योगिनी पूजयेत्पश्चादुवाचुदिसमन्वितं ॥ मन्त्रसिद्धिर्भवेत्तस्य नात्र कार्यं निवारणा ॥ २१ ॥ आदौ ना

स्वरूपिणी कुरु सदा सद्धं मन्त्रां योगिनीं नाजालक्षणा संयुतां कुरु सदा पोष्टां नवोदांतथा ॥ स्नानाभ्यंजनभूषणैश्च सहितां स
चदनैर्लोपितां पूजागौरमुपात्तयेदुहसिमादुबैश्च शुद्धावहा ॥ लौकिके चैव गुप्तात्र लौभाग्र्यर्चकुमारक ॥ मन्त्रसिद्धि
करं वक्ष्ये गोपनं कुरु सर्वदा ॥ २३ ॥ गुगुत्रयेन संयुक्तं लौकिकार्चनमेव च ॥ चतुरंगुलसंयुक्ता गुप्ता पूजा कुमारक ॥ २४ ॥ सौ
भाग्यार्चविधिश्चैव पंचांगोपाशनं नुवि ॥ येषि तु कुंठिदुवायुक्तं लौकिकार्चनमेव च ॥ २५ ॥ येषि कुंठिदुवायुक्ता पूजा पंच
मापुनमादरात् ॥ एतलौ भाग्यपूजा च मुनिगुह्यं पुरातनं ॥ २६ ॥ विदुपात्रयुतं पूजा निर्गुणं योगिणां मेत ॥ एतस्त्वविधा
पूजा देशनामार्चना विधिः ॥ २७ ॥ वक्ष्ये हं विधिवत्पूज्यं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ सखि स्थितिं च संसारं जीवन्मुक्तिपदं तथा
॥ २८ ॥ एतद्वर्चविधिं नाम संकेतं मुनिभिः सह ॥ सखि सुगौडदेशे पुंस्थितिः कैरलदेशके ॥ २९ ॥ संहर्षा कामरूपे तु कुरु
पांचलये परं ॥ पीठे परिसमावेश्य गर्भकोलागमः क्रमात् ॥ ३० ॥ अर्चनागौडदेशेयं सखि पूजाक्रमस्तव्यं ॥ पूर्वोक्तल

क्षणापेतं मृदुपर्यंकके तथा ॥ ३१ ॥ शयणी कृत्य कन्या वा स्थित्वा क्रममादरात् ॥ केवलं तु स्थि
तिश्चैव स च सिद्धिं करस्तथा ॥ कोलं प्राप्य तं मासं सर्वमंत्रोत्तमोत्तमं ॥ पूर्वोक्तलक्षणां चेत
तिष्ठति कस्यनामुक्ति ॥ कामरूपेण देशे तु सहायकयम् जिह्वा ॥ पूर्वोक्तलक्षणां चेत
उमात्रेण ॥

त्यातु कलासुक्तार्चनं भुवि। कुरुणं चालदे। शेषु मनिशं पूजनं तथा ॥ २४ ॥ कौस्तुभारं नाम वागमसु विदुर्लभं ॥
 सम्यक् पूजाविधिचेव उपसंहृतसाधकः ॥ ३५ ॥ पंचमीचेव कर्तव्या सौख्यार्थं तस्य पुत्रक ॥ पात्रं चेव समा
 सेन जपध्यानसमन्वितं ॥ ३६ ॥ देवो नृत्वा स्वयं पुत्रपंचमीवं समाचरेत् ॥ संहारार्चनयोरेव सुयसंहृतपूजनं ॥ ३७ ॥
 संपूजयेत्पंचमीं च सौख्यार्थं तस्य पुत्रक ॥ आद्यो मध्ये तथा चांते विंदुमात्रार्थमेव च ॥ ३८ ॥ आनयेत्पंचमीं कुर्यात्
 ग्रहणं चंदसूर्ययो ॥ कुरुणं चालदे शौचं निर्गुणा च विधिसुधा ॥ ३९ ॥ एतदर्थं विधिश्चेव दुर्लभा विधिर्यं करैः ॥
 मौडदेशार्चनं पुष्पां शांतिपुष्पिकरं सदा ॥ ४० ॥ एवमेव विधिः पुत्रसर्वं स्वर्ग्यपुदायक ॥ कामरूपार्चनं पुष्पां मारणो
 विप्रयोगतः ॥ ४१ ॥ कुरुणं चालदे शार्चं सर्वसिद्धिपुदायक ॥ एतदर्थं विधिश्चेव यकरोति सुबुद्धिमान् ॥ ४२ ॥ त्री
 वन्मुक्तः स एवात्र स सिद्धो नात्र संशयः ॥ नारीनिंदान कर्तव्या स्वपादौतानं संस्पृशेत् ॥ ४३ ॥ दृष्ट्वा नारी च मनसा वेदनं
 च समाचरेत् ॥ स्वपिया मर्चयेत्पुत्रपुष्पां पंचमिकां चरेत् ॥ ४४ ॥ स्वपिणं विंदुणं च गृहीत्वा सार्धं कोत्तुमः ॥ असाह्यनार्च
 नं कृत्वा विंदुणं तत्रैव च ॥ ४५ ॥ उन्मादी च भवेत्पुत्रमृतश्चानो न विष्यति ॥ इति श्रीषष्ठिशागमेशाखायनतंत्रे पंचविं

॥ इति श्रीषष्ठिशागमेशाखायनतंत्रे पंचविं

ज्ञातव्यं मयी देवी जगन्मनका रिणी ॥ जयपीताम्बरधरे वगलायै नमो नमः ॥ १ ॥ कौस्तुभेन उवाच ॥ तमस्ते सिद्धिं स
 सेव्यसिद्धि विद्याधरा र्चिते ॥ वगला चतुरश्र्या प्रयोगं वदशंकर ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ प्रयोगं तर्पणं चैव काशमण्डलवर्जितं
 तं ॥ वक्ष्ये हंत वपुत्रक ॥ ३ ॥ तर्पणं देवता वाशं तर्पणं यंत्रसिद्धिदं ॥ तर्पणं यंत्रसंस्कारं सर्वं नूतनार्पणं
 इवेत् ॥ ४ ॥ तर्पणं द्वयोर्गोचरतः सिद्धिर्न संशयः ॥ अर्चनं कलशश्चैव काशमण्डलवर्जितम् ॥ ५ ॥ महीत्वा क्षालयेत्सम्य
 कपूजयेत्सुलभं त्रयः ॥ न नूतनं य समातीय पूजयेत्सु समाहितः ॥ ६ ॥ आपो वा इति मंत्रेण मंत्रयत्नज्जलं पुनः ॥ उपचारैः
 षोडशभिः पूजयेत्कुंभमादरात् ॥ ७ ॥ तत्पवित्रेण संयुक्तं तर्पणं स्याद्युते तत्र ॥ तेनोक्तविधिना सम्यक् पूजनं नूतनं ददाहते ॥
 काकोलूकचंदनतपवित्रेणाथ सादरात् ॥ तत्पवित्रेण संयुक्तं तर्पणं स्याद्युते तत्र ॥ ८ ॥ नेत्रेण गीर्वाणं कुर्यात्तु दिवा धौ जायते क
 र्यात्काकपत्रेण कृत्वा तपवित्रेण ग्रंथिमादरात् ॥ तेन सह सुसंतप्य अयुतसाधको नमः ॥ ९ ॥ काकवद्रूपं ते शत्रुपाहेनामरणा
 तिकं ॥ काकोलूकस्य पश्चात्पामे कीकृत्वा सुबुद्धिमान् ॥ १० ॥ कृत्वा पात्रे ग्रंथिं च तेन संतप्य बुद्धिमान् ॥ अयुते वगला म
 नानुविद्यमानं भवेत् ॥ ११ ॥ वरासु होमजं वैवपुवित्रं ग्रंथमादरात् ॥ तर्पयेद्युते तेन वगला चतुरशरी ॥ १२ ॥ अत्रा
 वंशजयते च वसशत्रुविविधाते ॥ किशोच कलशस्थं च पवित्रं ग्रंथमादरात् ॥ १३ ॥ अपुतं तर्पणेनैव सशत्रोर्नाशनं भवे

३२
३२

निकास्तंभनमा प्रोतिवाणीपतिस मोपिवा॥ स्नानरक्तेन संमिश्रं मयुतं शुद्धवारिणा॥ २

॥ उदुरोमेण कृत्यानुपवित्रं प्रथितेन च॥ तेनायुतं तर्पणेन सूको भवति पण्डितः॥ पूर्ववद्वाजिरोमेण तर्पणं च कुमारक॥ १५॥
॥ जिहरोगे भवेत्तस्य शीघ्रं शोभं विप्रमिति॥ स्नानरक्तेन संमिश्रं मर्दितं जल तर्पणं॥ अयुता तर्पणं सुत्रमादी जायते रिपुः॥
॥ काकरक्तेन संमिश्रं मर्दितं शुद्धवारिणा॥ १६॥ अयुतं तर्पणं सुत्रं काकवद्भवेत्ते मही॥ उलूकरक्तेन संमिश्रं मर्दितं शुद्धवारिणा॥
॥ १७॥ रिपुं धो भवेत्तु अयुता च न संशयः॥ माजीरवालरक्तेन मिश्रितं जल तर्पणं॥ १८॥ आन्तचित्तो भवेत्तु मयुता च न संशयः॥ वित्रं वोरुं स्नानरक्तेन मिश्रितं जल तर्पणं॥ १९॥ उन्मीदी व भवेत्तु रवता देवपुत्रं॥
॥ लुलापरक्तेन संमिश्रं जलेनैव तु तर्पणं॥ २०॥ अयुता दंशये वेगं वेगं मूकं त्वद्वरुतेन एव॥ भुजङ्गं रक्तेन संमिश्रं जलेनैव तु तर्पणं॥
॥ २१॥ शत्रूणां मारणं पुत्रं अयुता च न संशयः॥ द्वागारक्तेन संमिश्रं मर्दितं जलेन च॥ २२॥ तर्पणो नां युतेनैव वृणोमी भवेद्विपुः॥ शशकं स्नानरक्तेन मिश्रितं जल तर्पणं॥ २३॥ क्षयरोगी भवेन्मर्त्यः अयुता च न संशयः॥ मङ्गलस्य चरक्तेन मिश्रितं जल तर्पणं॥ २४॥ अयुतेन च शत्रो अभवेन्मरणं मृतं॥ मेषस्य पुच्छरक्तेन मिश्रितं जल तर्पणं॥ २५॥
॥ २६॥ अयुता चररोगेन जायते तत्पुण्ड्रिपुः॥ दुष्टेनैव च संमिश्रं मर्दितं जल तर्पणं॥ २७॥ अयुता चिन्तितं दूयं भवत्येव न संशयः॥ रुतं तर्पणं योगं शुद्धं सिद्धं नरसुतं॥ नवक्तेन नवक्तेन नवक्तेन च कदाचन॥ ॥ इति ॥

विड्वत्पुत्रः

क्षेत्रगर्भः

३२

॥ ७

॥ श्रीषट् विद्यागमसंस्काराय नतं त्रेषद्विंशतिपटलः॥ ॥ नानारङ्गरशोभं चानरनारायणसाधिकां॥ वन्दे रं च गलां देवीं परं वलाधिदेवतां॥ १॥ श्रीभूभेदन उवाच॥ वन्दे पाशुपताध्यक्ष परमानन्दविग्रहः॥ वन्दे लोमप्रयोगे च वगला चतुरक्षरैः॥ २॥ इति उवाच॥ वन्दे लोमविधिं संम्यक्साधनात् अयुतां॥ अयुतं पुत्रं लोमे वपि वुमर्दं फलैर्दुनेन॥ ३॥ अयुता कुरु संलारं शान्तभीतो भवेत्तु पुत्रं॥ करवीरं अयुतं दुने च वाह्यं संयुतं॥ ४॥ दुने त्रिकोणकुण्डे तु अयुता द्विपुत्रं शनं॥ विप्रतिंदु कवी जे असौ वीर उव संयुतं॥ ५॥ तदेव जहूयान्मत्री तन्नादिपुमारणं॥ यलाशवी जमयुते तिलेनैव संयुतं॥ ६॥ जहूयान् सर्वसिद्धार्थं भिगाकारे च कुण्डके॥ तद्भूमे वदं शास्त्राणि सर्वं विस्मृतं माप्रयात्॥ ७॥ शेषभाषा पतिप्रश्नसंख्यं उतामीयात्॥ वटमूलं समाश्रित्य कृत्वा कुण्डं त्रिकोणकं॥ ८॥ तत्फलं न दुने द्वात्रयं पुत्रं चोत्तिमिश्रितं॥ भाषा पति समाविष्टं तत्फलं ज्ञानिमाप्रयात्॥ ९॥ अथ मूलमाश्रित्य षट्कोणकं त्रिकुण्डकं॥ तत्फलं च दुने त्रयं अयुते चाज्यमिश्रितं॥ १०॥ तत्फलं कुरु संयुक्तं प्रियं ते यमशो सन॥ दुर्गस्य मूले तु षट्कोणं वृत्तिकुण्डकं॥ ११॥ कोमलं तत्फलं सम्यगयुतं वाज्यमिश्रितं॥ जहूयान् दजकस्य ग्रीधुने तु दक्षिणमुखः॥ १२॥ ग्रामं वानगरं वा थरणं सजकुलं तु वा॥ नाडी व्रणं समायुक्तं नादं दुर्गपुत्रकं॥ १३॥ स्त्रियं ते च न संशयो नात्र कार्यं विचारणं॥ राजवंशं समास्य तत्फलं च कुमारकं॥ १४॥ रुक्ता मात्रं मङ्गलं कुण्डं कुर्याद्विप्रं॥ तत्फलं निम्बतैलेन मिश्रितं निशि वृद्धिमान्॥ १५॥ नेत्रायुतं दुने द्वा मात्रं ग्रामं वानगरं तु वा॥ व्रणं संयुक्तं रुक्तापादविलम्बकं॥ १६॥ पथीयां प्रपते जहूनात्र कार्यं विचारिणा॥ सर्वपलं वणं शुतिलं तैलेन वै॥

लोहीनानसंजपेतारेफहीनाजपेद्विधांकोटिजायात्रसिद्धि॥तस्मादेकंतुसेयोज्यस्थिराक्षंपरमेश्वरः॥संजपत्प्रयतःपुत्र
 स्थसिद्धिर्भविष्यति॥लघुचोरुमहाचोरुपञ्चलंन्यासमेवच॥वगलासाहकाभ्यक्तुक्तुकांचविचित्यवै॥सेवा
 दिकामराजत्रंन्यसेत्तुमुज्यंजपेत्तुततोवैपुजपेद्विधांसदाजागुत्वरूपिराणीम॥पीतवासीमतेपुत्रपञ्चपेतगत
 १ स्मरेत्॥वतुभुजाभ्यादिभुजापीतासीवनिवासिनी॥सुधाणावसमासीनांमणिमण्डपमथागां॥सांख्यायनमतेपुत्र
 संस्मरेद्यत्मतःसुता॥सुदृष्यापश्चिमाभ्यायेवगलापरिनिधिता॥श्रीकाल्यामुत्तराभाययगलापूज्यतांस्तुता॥इति
 चंद्रविद्यागमेशाख्यायनतत्रेष्टात्रिंशपरलः॥योगिनीकोटिसहितापीतहारोपचंचला॥वज्रलोपान्देपरकु
 ह्यस्वरूपिणी॥क्रौंचभेदनडवाच॥चिदानन्दघनस्वामिसारमयवृत्तायदा॥सर्वांगितपरेशानसर्वभूतहि
 तां धर॥ईश्वरोवाच॥अथस्वमुखवक्ष्यामि सर्वकर्मनाशने॥किंकेननामसेप्राप्यंकिंकेनशान्तिकारकां
 काराणां तत्र केन स्यात्तत्सर्वं कथ्यते शृणु॥आदौ मंत्रं जपेत्पुत्रत्रिसहस्रमतेदितः॥ततः कवचमात्रं भूपुनर्मंत्रं जपेत्स
 था॥षड्विंशद्वारमाहृत्य पुरश्चरामुच्यते॥सर्वकर्मणि निर्नाशे योगोयं परिकीर्तितः॥अनुलोमविलोमेन हि
 तीययोगीदितः॥अथोत्तरं शतं वापि कवचं पूर्ववद्वेत्॥शुद्धकर्मणि नाशे योगोयं परिकीर्तितः॥अनुलोमवि
 लोमेन योगो वसुविधस्तुतः॥षड्विंशद्वारमाहृत्य भवेदेकं पुनस्तथा॥कवचं प्रपठेदसौ मध्ये स्तोत्रं पुरश्चरे
 ॥शताक्षरेण मंत्रेण क्रूरकर्मनाशने॥अनुलोमविलोमेन द्वितीयो योगीदितः॥गायत्रीकवचं पुत्रमंत्रो

मन्त्रः २

२ पुरश्चर॥षड्विंशद्वारमाहृत्य षड्विंशद्वर्तनं वरेत्॥अनेन क्रमयोगेन सर्वकर्मनाशने॥जातयां कालिकायां च किं
 न्नायामेवतु॥अनुक्रमेण सर्वं कुर्याद्वर्तनं बुधः॥मंत्रमात्रेण कार्यमेतत्सर्वं दोषविनाशने॥कवचं प्रथमो वाण
 १ कवचं च द्वितीयकं॥कवचं पंचमो वाणः॥कवचं प्रपठेत्कृतिः॥अनुलोमविलोमेण द्वितीयो योगीदितः॥रास्त्रमे
 मनस्तमो सर्वकर्मनाशने॥मृत्युस्तमो प्राणस्तमो दिवारक्षणा कर्मणि॥योगोयं कथितः पुत्रकल्याणो मंत्रो
 गतः॥शताक्षरीजपेदादौ कवचं प्रपठेत्तथा॥कवचं वेदवाचं कवचं चतुर्थकं॥अनेन क्रमयोगेन योगकामेन नाश
 नः॥एकाक्षरीजपेदादौ कवचं प्रपठेत्ततः॥वेदाक्षरीततो जापः॥कवचं त्रिंशत्तरं॥षड्विंशदक्षरी जाप कवचं त्रिंशत्तरं
 रं॥चत्वारिंशत्तनुवरं कवचं प्रथमस्तथा॥कवचं द्वितीयास्तथा कवचं चतुर्थकं॥कवचं च चतुर्थस्तथा कवचं च
 वमस्तथा॥कवचं हृदयवाचं कवचं शतवर्णकं॥कवचात्कीरणा मनुष्यो मः स्त्रो लोका रक्षस्तथा॥अनेन क्रम
 योगेन त्रैलोक्यं क्षमं न क्षणतः॥इत्यादिपदस्तं भवेत्समुद्रः क्षमं नेपि च॥महाविद्यास्तं भवेत्समुद्रः प्रवृत्तास्त
 नेने॥महापाशुपतादीनां तं भवेत्समुद्रपातने॥महावृक्षास्तं योगो हि गोपनीयं प्रयत्नतः॥इति श्रीषट्पदविद्या
 गमेशाख्यायनतत्रेष्टात्रिंशत्तलोः॥पीताहावसमासीनां पीतगंधर्वाणां पीतोपहारसिक्तो भ
 जेपीतां वरोचरां॥क्रौंचभेदनडवाच॥स्वामिसिद्धिगणाध्यासमस्तगमयारगा॥रहस्यमुचितं पूर्व किं नमो
 प्रकाशितं॥ईश्वराडवाच॥रहस्यातिरहस्यं च कथ्यते शृणु पुत्रक॥अप्राप्या नो च दुःखं नो च दुःखं नो दुःखं नो
 दुःखं नो॥दुष्टग्रहादिजातिनां तैस्तैर्मधिपुत्रक॥क्रूरवनाशाय सर्वशास्त्रार्थमेव च॥पराभिचारशा

[illegible][illegible]

२ स्थवरीषकास्तस्यो जनास्तु विषलम्भनास्वा योगः सर्वतः सापह ॥ त्रैलोक्यविजयचामकवचमङ्गलं तथा पंचमूल
 पठं नातगास्तु जायते सुता पीतसी त्री नयानी च पीतरुपा समन्ततः ॥ पीतावरधरादिसंयुक्तं पीतपूजापरायणः ॥
 पंचक्रमसमाश्रुतिं हि भोगी नरसुता ॥ गुप्तनी सर्वविद्यानां रक्षा स कलापय ॥ मणिनी सर्वशत्रूणां नाशिनो सर्वरक्ष
 सो ॥ उपसंहारयोगेषु योगोपफलं कुर्वी ॥ अथ योगोत्तमारे भो कृतसि ध्यातिमानव ॥ योगमेव स मासास्तिसृभि
 गी नरकलौ ॥ अपराधेषु भूयते सहरी मोहने पिचा ॥ चंद्रिणदस्तसंस्तमापेया ॥ क्लृप्तविज्ञानियं च भो निज
 सिद्धियुक्त ॥ आपनुवडवाचिरेणादीनां न जयेत ॥ उक्ता मुखी द्वितीयास्तु त्रैलोक्यसंस्तमं जयेत ॥ ज्वाला मुखी
 तृतीयास्तं भनमदेव तैः ॥ ज्ञातवेदमुखी वाणो वल्लविष्णोदिरक्षणे ॥ सर्वक्रमेण सस्तेभ्यस्तु पुत्रपौत्रपुत्र
 हारुजा उमुखी वाणाः पंचमः परिकीर्तितः ॥ षष्ठी च कोटि चामुखा काली कोटि शतं सुता ॥ सपादकोटि त्रिपुरा प
 वा शतकोटि भैरवाः ॥ नारसिंहाय नुधायाः पुनना कोटिपुनना ॥ समस्तसंभने पुत्रपंचमेव पुजायते ॥ हस्ते स धाययेवा
 क्तं गुप्तनास्तं नुमुखं ॥ संकल्पमुखभागीता भोगकाय विचारणा ॥ त्रैलोक्यविजयारव्यं वस्त्रं देहं सुमुत्रमं रा
 क्तकुण्ठं धनुं वैदिकायां विरोधता ॥ बुद्ध्यां सकलां प्रेतां प्रोपंचस्थानं कुनेदपि ॥ चत्वरं सर्वं कायं थं होमय
 क्तमार्गतः ॥ समितु शान्धुश्रुतौ च लिखावही चति क्रमात् ॥ प्रणीता जोक्षनी पात्रमाजस्थली च षष्ठमुख
 कलशपूर्णं च चैव स च योनि युगा कलाक्रमं चैव ॥ सुतां च होमं कृत्वा पुजो जयीत ॥ कृतकर्मणा नि
 र्देहा रक्तं नैवेद्यं पात्रं पुष्पं च नैवेद्यं कर ॥ नैवेद्यं नैवेद्यं कर ॥ नैवेद्यं नैवेद्यं कर ॥ नैवेद्यं नैवेद्यं कर ॥

३ ज्योतिष्पतिपूज्यहारपूजादितं युतं ॥ विजाणा वाराः कृत्वा वगला दीपमाचरेत् ॥ मण्डलगतगलादीपकवचमूलद्वि
 कः ॥ पीतापीतवल्गायाः पीतयज्ञोपवीतवान् ॥ पीतासरी पीतमक्षी पीतनखा पिशयणा ॥ हरिडाक्षनप्राणिना सर्व
 कास्त्वजपादिकं ॥ हरिडाभिः सुरताभिरोचना घृतमिश्रको ॥ विल्वपुस्तनैः कुक्ष्यात्सर्वात्प्रातर्निकाराणां ॥ अथवा
 पीतपुष्पोलु हरिडामधु योजनं ॥ हरिडायाः हरिडाणि नश्यते वनणाया ॥ अनेन योगं च ये न शिवो न्यासनिवा
 रणां ॥ पीताभरणा भूषाया पीतशालात्रिका शकृत् ॥ शतमद्यो न शतं त्रिशतं च सहस्रकं ॥ त्रिसहस्रपंचतथादि
 ग्निशंत्यादिदेवचै ॥ पञ्चविंशश्च पंचाशत्सहस्रं तदामानसं ॥ लक्षोपरिमहेशो न न हो मोक्षि महीतले ॥ सुन्दर्यो
 कालिकाया च वैदिके कोटिमात्रकं ॥ होमस्तु दशा शोनतर्पणं मार्जनं तथा ॥ सूर्यातर्पणं पुत्रतनमाज
 नमाचरे ॥ अभिषेको विप्रभोजं सांगयोगः प्रसिद्धिः ॥ नातः परतरे योगो विद्यते भुवि मण्डले ॥ सर्वकर्मणा
 नाशार्थं मृतमं ॥ रहस्यातिरहस्यं च रहस्यातिरहस्यकं ॥ इति सदायतः प्रोक्तं तेषु यद्दक्षिणादिना ॥ प्रयोग
 गत्याय संहारः कर्तव्यः सिद्धिं कश्चिता ॥ इति श्री षड्विंश्यागमेशाख्यायनतंत्रे चतुस्त्रिंशपदला ८४ ॥ ॥ ॥
 इति शाख्यायनतंत्रसमाप्तं शुभम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

30

25

15

10

5

0

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

40

